

ZÁKON

ze dne 10. prosince 2003

o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie

Hlava I Základní ustanovení

§ 1 Předmět a účel zákona

(1) Tento zákon upravuje pro účely volného pohybu osob mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie (dále jen "členský stát") a v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ postup správních úřadů a profesních komor při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro zahájení závislé nebo nezávislé regulované činnosti a pro její výkon (dále jen "výkon regulované činnosti") na území České republiky, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon této činnosti získána nebo tato činnost byla vykonávána v jiném členském státě státními příslušníky členských států nebo jejich rodinnými příslušníky²⁾ (dále jen "uchazeč").

(2) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud ustanovení zvláštního zákona neupravují problematiku uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro výkon regulované činnosti jinak.

§ 2 Základní zásady uznávání odborné kvalifikace

(1) Správní úřady a profesní komory jsou oprávněny pro výkon regulované činnosti v České republice vyžadovat od státního příslušníka jiného členského státu splnění pouze těch podmínek, které zvláštní právní předpis vyžaduje od občana České republiky.

(2) Při rozhodování o uznání odborné kvalifikace se uznávací orgány řídí veřejným zájmem a zájmy fyzických a právnických osob, které by mohly být porušeny výkonem regulované činnosti osobami s nedostatečnou odbornou kvalifikací a které jsou chráněny zvláštními právními předpisy upravujícími za tímto účelem podmínky výkonu regulované činnosti. Těmito chráněnými zájmy jsou zejména ochrana života a zdraví, ochrana majetku, ochrana spotřebitele, ochrana životního prostředí, ochrana národního kulturního pokladu, ochrana před závažným porušováním zvláštních právních předpisů nebo před jiným závažným následkem. § 3 Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) odbornou kvalifikací způsobilost k výkonu regulované činnosti prokazovaná zejména dokladem o formální kvalifikaci, průkazem způsobilosti nebo dokladem o výkonu předmětné činnosti (dále jen "doklad o odborné kvalifikaci"), dokladem o formální kvalifikaci diplom, osvědčení nebo jiný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu nebo obdobný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který není členským státem (dále jen "třetí stát"), nebo soubor takových dokladů, získaný uchazečem po ukončení vzdělání a odborné přípravy (dále jen "vzdělání a příprava"), který splňuje požadavky právního předpisu členského státu původu stanovujícího podmínku odborné kvalifikace
- b)
 1. pro výkon regulované činnosti, a tím jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu, nebo
 2. který potvrzuje absolvování vzdělání a přípravy, které uchazeče připravily v příslušné odborné oblasti pro výkon předmětné činnosti v tomto státě, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností. Součástí vzdělání a přípravy může být zejména studium, odborný výcvik, praxe vykonávaná pod dohledem kvalifikované osoby, která se řádně ukončuje zkouškou (dále jen "zkušební praxe"), nebo praxe získaná při výkonu předmětné činnosti pod dohledem kvalifikované osoby (dále jen "praxe pod dohledem"),
- c) průkazem způsobilosti doklad, který není součástí dokladu o formální kvalifikaci a který osvědčuje absolvování krátkodobého vzdělávacího kurzu v členském státě původu nebo je vydáván příslušným orgánem členského státu původu na základě zjištění osobní způsobilosti, schopností nebo znalostí, je-li vyžadován právním předpisem členského státu pro výkon regulované činnosti, jinou způsobilostí bezúhonnost nebo skutečnost, že na majetek uchazeče nebyl prohlášen konkurs, nebo skutečnost, že uchazeč vykonával činnost s péčí řádného hospodáře jako prokurista nebo jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, nebo skutečnost, že uchazeč nebyl postižen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění, nebo finanční způsobilost, nebo zdravotní způsobilost anebo pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou výkonem předmětné činnosti, jsou-li požadovány zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti, předmětnou činností odborná činnost nebo skupina odborných činností, kterou uchazeč hodlá vykonávat v České republice,
- e)
 1. je-li k jejímu výkonu odborně kvalifikován v členském státě původu,

2. není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, je-li uchazeč pro její výkon odborně připraven a tuto činnost vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy členského státu původu, nebo
 3. pokud předmětnou činnost v členském státě původu vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy, regulovanou činností v České republice předmětná činnost, pokud zvláštní právní předpis pro její výkon ve formě zamýšlené uchazečem vyžaduje (dále jen "vyžaduje-li se v České republice") doklad o formální kvalifikaci nebo průkaz způsobilosti,
- f) regulovanou činností v členském státě původu předmětná činnost
1. pokud právní předpis členského státu původu pro její výkon vyžaduje doklad o formální kvalifikaci nebo průkaz způsobilosti,
 2. vykonávaná pod profesním označením, pokud je užívání tohoto označení vyhrazeno držiteli dokladu o formální kvalifikaci nebo průkazu způsobilosti, stanoveného právními předpisy členského státu původu,
 3. v oblasti zdravotnictví, pokud úplata nebo náhrada za tuto činnost je systémem sociálního zabezpečení členského státu původu vyhrazena držiteli dokladu o formální kvalifikaci nebo průkazu způsobilosti, nebo
- g) vykonávaná členy profesního sdružení, jehož účelem je zejména dbát na odbornou úroveň výkonu předmětné činnosti, jestliže toto profesní sdružení
- je za tímto účelem uznáno členským státem původu,
 - vydává svým členům doklad o formální kvalifikaci,
 - vydává předpisy závazné pro své členy a zajišťuje jejich dodržování, a
 - uděluje svým členům právo užívat zvláštní profesní označení nebo jim přiznává zvláštní postavení odpovídající dokladu o formální kvalifikaci podle druhé odrážky,
- regulovaným vzděláním vzdělání a příprava, které jsou určeny pro přípravu pro výkon předmětné činnosti, je-li struktura tohoto
- h) vzdělání a přípravy a úroveň upravena právními předpisy členského státu původu nebo podléhá-li dohledu nebo akreditaci příslušného orgánu členského státu původu,
- členským státem původu členský stát, ve kterém uchazeč získal odbornou kvalifikaci pro výkon předmětné činnosti, nebo členský stát, ve kterém uchazeč předmětnou činnost vykonává nebo vykonával. Členským státem původu se rozumí i třetí stát, pokud to vyplývá z ustanovení tohoto nebo zvláštního zákona. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se členským státem původu rozumí členský stát, v němž předmětnou činnost uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem,
- j) uznávacím orgánem správní úřad nebo profesní komora podle § 29 odst. 1.

§ 4

Stupně dokladů o formální kvalifikaci

(1) Dokladem o formální kvalifikaci čtvrtého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání úplného středního nebo úplného středního odborného vzdělání, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval více než čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(2) Dokladem o formální kvalifikaci třetího stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání úplného středního nebo úplného středního odborného vzdělání, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval alespoň tříleté, nejvýše však čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole, instituci vyššího vzdělání nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(3) Dokladem o formální kvalifikaci druhého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel úspěšně absolvoval

- po získání úplného středního nebo úplného středního odborného vzdělání, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, alespoň jednoleté, ale kratší než tříleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, nebo
- a) vzdělání a přípravu uvedenou v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(4) Dokladem o formální kvalifikaci prvního stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po úspěšném ukončení studia ve střední škole absolvoval

- a) studium jiné, než uvedené v odstavcích 1 až 3, ve vzdělávací instituci nebo v zaměstnání a případně další odbornou přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, nebo
- b) další odbornou přípravu vyžadovanou jako doplněk studia ve střední škole.

(5) Pokud byly vzdělání a příprava, potvrzené dokladem o formální kvalifikaci podle odstavců 1 až 4, získány z větší části mimo členské státy, a je-li tento doklad o formální kvalifikaci uznán v členském státě původu jako doklad o formální kvalifikaci, který uchazeče činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti, musí být tento doklad doplněn potvrzením příslušného orgánu členského státu původu, že uchazeč předmětnou činnost vykonával po dobu nejméně 3 let, nebo nejméně 2 let v případě dokladu o formální kvalifikaci prvního stupně.

(6) Za doklad o formální kvalifikaci čtvrtého stupně se považuje rovněž doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu po úspěšném absolvování vzdělání a přípravy v tomto nebo v jiném členském státě, uznaný příslušným orgánem členského státu původu za rovnocenný dokladu o formální kvalifikaci čtvrtého stupně, který

- a) uchazeče činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu [§ 3 písm. b)], nebo potvrzuje vzdělání a přípravu, které uchazeče odborně připravily pro výkon předmětné činnosti, pokud předmětná činnost není v
- b) tomto státě regulovanou činností a pokud toto uznávání bylo předem oznámeno ostatním členským státům a Komisi Evropských společenství (dále jen "Komise").

Ustanovení věty prvé se obdobně vztahuje na doklad o formální kvalifikaci třetího, druhého a prvního stupně.

§ 5

Odborná kvalifikace osob poskytujících služby

(1) Osoba, která je usazena³⁾ v jiném členském státě a na území České republiky poskytuje ojedinele nebo dočasně služby⁴⁾ (dále jen "poskytovatel služby"), jejichž součástí je výkon regulované činnosti, je oprávněna vykonávat tuto činnost, aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle tohoto zákona.

(2) Uznávací orgán je oprávněn přezkoumat odbornou kvalifikaci a jinou způsobilost poskytovatele služby a jeho odpovědného zástupce, je-li ustaven, pokud existuje důvodné podezření, že dochází k závažnému ohrožení zájmů uvedených v § 2 odst. 2 nebo k neoprávněnému poskytování služeb. Za tím účelem si vyžádá potřebné informace od příslušného orgánu členského státu usazení postupem podle § 30 až 35, nebo od správního úřadu, jemuž je poskytování služeb oznámeno podle zvláštního právního předpisu. Pokud zjistí nedostatky v odborné kvalifikaci poskytovatele služby, které závažně ohrožují zájmy uvedené v § 2 odst. 2, omezí nebo zakáže podle okolností konkrétního případu poskytovateli služby výkon regulované činnosti na území České republiky, dokud nebude jeho odborná kvalifikace uznána podle tohoto nebo zvláštního zákona. Uznávací orgán se při rozhodování řídí zásadou přiměřenosti.

(3) Poskytovatel služby používá při výkonu regulované činnosti na území České republiky profesní označení užívané v členském státě původu, pokud takové profesní označení existuje, a to v úředním jazyce tohoto státu; spolu s tímto profesním označením lze uvádět i jeho český překlad.

Hlava II

Postup uznávacího orgánu při uznávání odborné kvalifikace

Díl 1

Obecná ustanovení k uznávání odborné kvalifikace

§ 6

(1) Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti doklad o formální kvalifikaci podle § 4, postupuje uznávací orgán podle § 8 až 15. Pokud je uchazeč držitelem jiného dokladu o formální kvalifikaci nebo dokladu o formální kvalifikaci vydaného ve třetím státě, postupuje uznávací orgán podle § 16.

(2) Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti průkaz způsobilosti, postupuje uznávací orgán podle § 17. Vyžaduje-li se v České republice doklad o ukončení základního nebo všeobecného středního vzdělání, postupuje uznávací orgán podle § 18.

(3) Hodlá-li uchazeč v České republice vykonávat regulovanou činnost v oblasti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu, postupuje uznávací orgán podle § 19.

§ 7

Uznávání odborné praxe

(1) Uznávací orgán uzná odbornou praxi uchazeče, pokud uchazeč předloží doklad o odborné praxi vykonané v členském státě v oboru a v délce požadované zvláštním právním předpisem. Ustanovení zvláštního právního předpisu stanovující zvláštní požadavky na výkon odborné praxe tím nejsou dotčena.

(2) Pokud uchazeč získal odbornou praxi ve třetím státě a tato odborná praxe byla uznána v členském státě původu, použije se odstavec 1 obdobně. Pokud tato odborná praxe nebyla uznána v členském státě původu, může uznávací orgán požadovat předložení dalších dokladů prokazujících obsah a délku uchazečovy odborné praxe.

Díl 2

Uznávání odborné kvalifikace, vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti doklad o formální kvalifikaci

§ 8

Uznávání dokladu o formální kvalifikaci podle § 4

(1) Uznávací orgán, za podmínek uvedených v § 11 a 12, uzná odbornou kvalifikaci uchazeče jako rovnocennou odborné kvalifikaci vyžadované v České republice, pokud uchazeč

- je držitelem dokladu o formální kvalifikaci podle § 4, který jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu [§ 3 písm. b)] a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší,⁵⁾ než doklad o formální kvalifikaci vyžadovaný v České republice,
- a) předmětnou činnost vykonával po dobu 2 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém předmětná činnost není regulovanou činností, a je držitelem dokladu o formální kvalifikaci podle § 4 prokazujícího, že uchazeč absolvoval vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují v tomto členském státě pro výkon předmětné činnosti, a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší,⁶⁾ než doklad o formální kvalifikaci vyžadovaný v České republice, nebo
- b) je držitelem dokladu o formální kvalifikaci podle § 4 uděleného po ukončení regulovaného vzdělání, které jej odborně připravuje v členském státě původu pro výkon předmětné činnosti, je-li tento doklad nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší,⁶⁾ než doklad o formální kvalifikaci vyžadovaný v České republice.

(2) Pokud uchazeč hodlá v České republice vykonávat regulovanou činnost a vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci třetího nebo druhého stupně, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče za podmínek uvedených v § 11 a 12, pokud

uchazeč předloží doklad o regulovaném vzdělání uvedeném v příloze č. 3 k tomuto zákonu, které jej odborně připravuje pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu.

(3) Pokud uchazeč hodlá v České republice vykonávat regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci prvního stupně, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, za podmínek uvedených v § 12, pokud uchazeč předmětnou činnost vykonával po dobu 3 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém není předmětná činnost regulovanou činností.

§ 9 Uznávání odborné praxe

Vyžaduje-li se v České republice odborná praxe v návaznosti na získaný doklad o formální kvalifikaci a nelze-li uznat uchazečovu odbornou praxi podle § 7, považuje se tato odborná praxe za praxi pod dohledem, která je součástí vzdělání a přípravy vyžadované v České republice.

§ 10 Kompenzační opatření

Uznávací orgán může před uznáním odborné kvalifikace uchazeče požadovat, aby uchazeč prokázal výkon předmětné činnosti ve stanovené délce, absolvoval adaptační období, nebo složil rozdílovou zkoušku (dále jen "kompenzační opatření"). Uznávací orgán může uložit pouze jedno kompenzační opatření.

§ 11 Prokazování výkonu předmětné činnosti

- (1) Uznávací orgán může požadovat, aby uchazeč prokázal výkon předmětné činnosti v členském státě původu, pokud
- a) uchazeč hodlá vykonávat v České republice regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci vyššího stupně než prvního,
 - b) uchazeč je držitelem dokladu o formální kvalifikaci vyššího stupně než prvního a délka vzdělání a přípravy po získání úplného středního, úplného středního odborného nebo středního vzdělání (dále jen "délka vzdělání a přípravy") uchazeče je nejméně o 1 rok kratší, než délka vzdělání a přípravy vyžadované v České republice (dále jen "chybějící doba").
- (2) V případě dokladu o formální kvalifikaci podle § 4 odst. 6 se délkou vzdělání a přípravy uchazeče rozumí délka vzdělání a přípravy potřebná pro vydání dokladu o formální kvalifikaci příslušného stupně v uznávajícím členském státě.
- (3) Prokázání výkonu předmětné činnosti se nepožaduje, pokud se pro výkon této činnosti v České republice vyžaduje doklad o vzdělání a přípravě uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu.
- (4) Požadovaná délka výkonu předmětné činnosti nesmí přesahovat 4 roky a zároveň nesmí přesahovat
- a) dvojnásobek chybějící doby, pokud se chybějící doba týká studia nebo zkušební praxe,
 - b) chybějící dobu, pokud se tato chybějící doba týká praxe pod dohledem.
- (5) Uznávací orgán určí délku výkonu předmětné činnosti v rozhodnutí podle § 24.
- (6) Doba, po kterou uchazeč předmětnou činnost vykonával v členském státě původu podle § 8 odst. 1 písm. b), se započítává do doby výkonu předmětné činnosti podle předchozích odstavců.

Adaptační období a rozdílová zkouška § 12

- (1) Pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, uznávací orgán je oprávněn požadovat, aby uchazeč absolvoval adaptační období nebo složil rozdílovou zkoušku, pokud
- a) obsah vzdělání a přípravy uchazeče, z hlediska teoretických a praktických oblastí uvedených v dokladu o formální kvalifikaci uchazeče, je podstatně rozdílný od obsahu vzdělání a přípravy vyžadovaného v České republice,
 - b) uchazeč hodlá v rámci profese v České republice vykonávat skupinu regulovaných činností, přičemž v členském státě původu vykonává nebo vykonával jen některé z těchto regulovaných činností, a obsah vzdělání a přípravy uchazeče je podstatně rozdílný od obsahu vzdělání a přípravy vyžadovaného v České republice, nebo
 - c) uznávací orgán postupuje podle § 8 odst. 3.
- (2) Uznávací orgán kompenzační opatření podle odstavce 1 neuloží a uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud je podstatný rozdíl v obsahu vzdělání a přípravy nahrazen znalostmi nebo zkušenostmi nabytými v průběhu dosavadního výkonu předmětné činnosti nebo potvrzenými na základě jiného dokladu o odborné kvalifikaci uchazeče.
- (3) Pro účely odstavců 1 a 2 se rozumí
- a) obsahem vzdělání a přípravy vyžadovaným v České republice teoretické a praktické oblasti, které jsou součástí obsahu vzdělání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o formální kvalifikaci vyžadovaného v České republice, a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti,
 - b) při posuzování, zda je rozdíl v obsahu vzdělání a přípravy podstatný, uznávací orgán přihledne zejména k tomu, zda odborná kvalifikace uchazeče poskytuje záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 srovnatelné se zárukami, které vyžaduje zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti; uznávací orgán se při rozhodování řídí zásadou přiměřenosti.
- (4) Pokud uznávací orgán uloží kompenzační opatření podle odstavce 1, umožní uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím nebo rozdílovou zkouškou. V případě regulované činnosti uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu uloží uznávací orgán kompenzační opatření uvedené v této příloze.
- (5) Zvláštní právní předpis nebo stavovský předpis stanoví teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon regulované činnosti podle odstavce 3 písm. a).

§ 13

(1) Adaptačním obdobím se rozumí období výkonu regulované činnosti v České republice pod dohledem odborně způsobilé osoby. Součástí adaptačního období může být i další vzdělání nebo příprava zaměřené na doplnění odborné kvalifikace.

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu adaptačního období, a to

- a) délku adaptačního období,
- b) oblasti podle odstavce 2, jejichž znalost je uchazeč povinen si doplnit v rámci adaptačního období,
- c) způsob vyhodnocení adaptačního období.

(4) Délka adaptačního období nesmí překročit 3 roky. Pokud uchazeč hodlá vykonávat v České republice regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci prvního stupně, nesmí délka adaptačního období překročit 2 roky.

(5) Na základě vyjádření odborně způsobilé osoby uvedené v odstavci 1 uznávací orgán vyhodnotí, zda byl splněn účel adaptačního období, po uplynutí doby stanovené podle odstavce 3 písm. a) nebo požádá-li o to uchazeč po uplynutí poloviny této doby a poté po uplynutí každých 6 měsíců. Účel adaptačního období je splněn, pokud uchazeč prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. b). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

§ 14

(1) Rozdílovou zkouškou se rozumí zkouška zaměřená na posouzení schopnosti uchazeče vykonávat regulovanou činnost v České republice. Rozdílová zkouška se koná před uznávacím orgánem, jiným správním úřadem, na vysoké škole nebo jiné vzdělávací instituci příslušného cílového zaměření (dále jen "zkušební zařízení").

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu rozdílové zkoušky, a to

- a) oblasti podle odstavce 2, které budou předmětem rozdílové zkoušky, a
- b) průběh a způsob hodnocení rozdílové zkoušky.

(4) Rozdílová zkouška má zpravidla písemnou a ústní část. Rozdílová zkouška se skládá zpravidla v českém jazyce. Náklady spojené s provedením rozdílové zkoušky, nejvýše však 3 000 Kč, hradí uchazeč.

(5) Zkušební zařízení vyhodnotí, zda uchazeč v rozdílové zkoušce prospěl či neprospěl. Uchazeč ve zkoušce prospěl, pokud prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. a). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

§ 15

Zvláštní právní předpis nebo stavovský předpis může stanovit pro jednotlivé regulované činnosti nebo pro skupinu regulovaných činností podrobnosti určování požadované délky výkonu předmětné činnosti a podmínek výkonu adaptačního období nebo rozdílové zkoušky.

§ 16

Zvláštní případy uznávání dokladů o odborné kvalifikaci

(1) Je-li uchazeč držitelem jiného dokladu o formální kvalifikaci než dokladu o formální kvalifikaci podle § 4, nebo je-li uchazeč držitelem dokladu o formální kvalifikaci pro výkon regulované činnosti v oblasti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu a jeho odborná kvalifikace nebyla uznána podle § 19 odst. 1, nebo získal-li uchazeč doklad o formální kvalifikaci ve třetím státě, kromě případu uvedeného v § 4 odst. 5, uznávací orgán zkoumá znalosti a dovednosti potvrzené doklady o odborné kvalifikaci uchazeče a provede jejich srovnání s obsahem vzdělání a přípravy vyžadovaným v České republice. Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud neprokáže, že mezi obsahem vzdělání a přípravy uchazeče a obsahem vzdělání a přípravy vyžadovaným v České republice je podstatný rozdíl. V opačném případě nabídne uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou. Ustanovení § 9, § 12 až 14 se použijí obdobně.

(2) Pokud doklad o formální kvalifikaci uchazeče vydaný ve třetím státě nebyl uznán v členském státě původu, může uznávací orgán požadovat předložení dalších dokladů prokazujících obsah vzdělání a přípravy uchazeče.

Díl 3

Zvláštní způsoby uznávání odborné kvalifikace

§ 17

Uznávání průkazu způsobilosti

Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti průkaz způsobilosti, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, jestliže uchazeč

- a) vlastní průkaz způsobilosti vyžadovaný v členském státě původu pro výkon regulované činnosti a tento průkaz je vydán příslušným orgánem nebo institucí členského státu, nebo
- b) prokáže jinou odbornou kvalifikaci získanou v členském státě,

pokud odborná kvalifikace uchazeče poskytuje záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 srovnatelné se zárukami, které vyžaduje

zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti.

§ 18

Uznávání dokladu o ukončení základního nebo všeobecného středního vzdělání

Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti doklad o ukončení základního nebo všeobecného středního vzdělání, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, je-li uchazeč držitelem dokladu o vzdělání odpovídajícího stupně vydaného příslušným orgánem nebo institucí jiného členského státu.

§ 19

Uznávání odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti v oblastech uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu

(1) Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče pro výkon regulované činnosti v oblasti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pokud uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu

v případě činností uvedených v seznamu č. 1 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 6 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
- a) 3. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v postavení zaměstnance, nebo
4. po dobu 5 po sobě jdoucích let ve vedoucím postavení, z toho nejméně 3 roky v odborné funkci s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, přičemž v případech uvedených v bodech 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

v případě činností uvedených v seznamu č. 2 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 6 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
3. po dobu 4 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
- b) 4. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v postavení zaměstnance,
5. po dobu 5 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, nebo
6. po dobu 6 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, přičemž v případech uvedených pod body 1 a 4 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

v případě činností uvedených v seznamu č. 3 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 6 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, nebo
- c) 3. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v postavení zaměstnance, přičemž v případech uvedených pod body 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

v případě činností uvedených v seznamu č. 4 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 5 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
- d) 3. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
4. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 3 roky v postavení zaměstnance, nebo
5. po dobu 3 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

- e) v případě činností uvedených v seznamu č. 5 přílohy č. 2 k tomuto zákonu po dobu 3 let v nezávislém nebo vedoucím postavení, přičemž výkon předmětné činnosti nesmí být ukončen více než 2 roky přede dnem podání žádosti podle § 22, případně po dobu delší, pokud zvláštní právní předpis umožňuje přerušení výkonu předmětné činnosti po delší dobu,

v případě činností uvedených v seznamu č. 6 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

- f) 1. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,

2. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o formální kvalifikaci, potvrzujícího vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
3. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 3 roky v postavení zaměstnance, nebo
4. po dobu 3 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o formální kvalifikaci, potvrzujícího vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, přičemž v případech uvedených pod body 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22.

(2) Výkonem předmětné činnosti ve vedoucím postavení se podle odstavce 1 rozumí výkon předmětné činnosti v příslušném odborném odvětví v postavení

- a) osoby vedoucí nebo osoby pověřené vedením podniku nebo organizační složky podniku,
- b) odpovědného zástupce podnikatele nebo osoby podle písmene a), nebo
- c) vedoucího zaměstnance pověřeného obchodními nebo odbornými záležitostmi s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku.

(3) V případě, že je uchazeč držitelem dokladu o nejméně dvouletém, ale méně než tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, považuje se tento doklad za doklad o tříletém vzdělání a přípravě podle odstavce 1; požadovaná doba výkonu předmětné činnosti v nezávislém nebo vedoucím postavení podle odstavce 1 písm. a) bodů 2 a 4, písm. b) bodu 2, písm. c) bodu 2 a písm. d) bodu 2 nebo v postavení zaměstnance podle odstavce 1 písm. b) bodu 5 se prodlužuje o tuto chybějící dobu vzdělání a přípravy.

(4) Pokud nelze uznat odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 1, použije se ustanovení § 16 obdobně.

Hlava III **Uznávání jiné způsobilosti**

§ 20

(1) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice splnění podmínky bezúhonnosti, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění této podmínky. Tímto dokladem je výpis z rejstříku trestů nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který dokládá, že požadavky na bezúhonnost pro výkon regulované činnosti jsou splněny.

(2) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o tom, že na majetek uchazeče nebyl prohlášen konkurs, nebo doklad o tom, že uchazeč vykonával činnost s péčí řádného hospodáře jako prokurista nebo jako statutární orgán nebo člen statutárního nebo jiného orgánu právnické osoby, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, nebo doklad o tom, že uchazeč nebyl postížen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění v souvislosti s výkonem předmětné činnosti, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který tuto skutečnost prokazuje.

(3) Nevydávají-li příslušné orgány členských států doklady podle odstavců 1 a 2, nahrazují se čestným prohlášením, které uchazeč učinil před příslušným orgánem členského státu původu anebo, je-li to vhodné, před notářem usazeným v členském státě původu.

(4) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice splnění podmínky zdravotní způsobilosti uchazeče, považuje se za dostačující doklad o zdravotní způsobilosti vyžadovaný členským státem původu. Nepožaduje-li členský stát původu pro výkon předmětné činnosti zdravotní způsobilost, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(5) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o finanční způsobilosti pro výkon regulované činnosti uchazeče, považuje se za dostačující doklad vydaný peněžním ústavem v členském státě původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(6) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti, považuje se za dostačující potvrzení vydané uchazeči pojišťovnou v členském státě původu, pokud je z tohoto potvrzení zřejmé, že rozsah a podmínky pojištění odpovídají požadavkům zvláštního právního předpisu.

(7) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice, aby uchazeč učinil čestné prohlášení a forma takového prohlášení nemůže být použita státními příslušníky jiného členského státu zejména z důvodu jejich státní příslušnosti, náboženského vyznání nebo pro rozpor s jejich svědomím, uznávací orgán zajistí uchazeči možnost učinit čestné prohlášení jinou vhodnou formou.

(8) Doklad uvedený v odstavcích 1 až 4 a odstavci 6 nesmí být starší než 3 měsíce.

§ 21

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu regulované činnosti.

Hlava IV **Řízení o uznání odborné kvalifikace**

§ 22 **Žádost**

(1) Uchazeč předkládá žádost o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu. Uchazeč může žádost předložit i Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen "ministerstvo"), které ji bez zbytečného odkladu postoupí uznávacímu orgánu. Uchazeč může současně požádat o uznání jiné způsobilosti.

(2) Uchazeč v žádosti uvede

- a) jméno a příjmení, datum narození, státní příslušnost, adresu pro doručování písemností,

- b) regulovanou činnost, kterou hodlá v České republice vykonávat,
- c) zamýšlenou formu výkonu regulované činnosti (podnikatel, zaměstnanec).

(3) Pokud tento zákon nestanoví jinak, doloží uchazeč svou žádost

- a) průkazem totožnosti a dokladem osvědčujícím jeho státní příslušnost,
- b) dokladem o odborné kvalifikaci,
- c) dokladem o jiné způsobilosti,
- d) dokladem o zaplacení správního poplatku.

Uznávací orgán však může požadovat od uchazeče předložení jen těch dokladů, které jsou nezbytné k posouzení žádosti.

(4) Z dokladu o formální kvalifikaci musí být zřejmý jeho stupeň, popřípadě jiné náležitosti vyžadované tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem, a musí z něho vyplývat délka a obsah vzdělání a přípravy, které prokazuje.

(5) Dokladem o výkonu předmětné činnosti je doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, pokud je na jeho území předmětná činnost regulovanou činností nebo podléhá dohledu správního orgánu. Pokud v členském státě původu není předmětná činnost regulovanou činností, výkon předmětné činnosti nepodléhá dohledu správního orgánu a příslušný orgán nebo instituce takový doklad nevydává, může být dokladem o výkonu předmětné činnosti i doklad prokazující výkon předmětné samostatné výdělečné činnosti uchazečem, doklad vydaný zaměstnavatelem uchazeče nebo jiný doklad prokazující, že uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu. Doklad o výkonu předmětné činnosti obsahuje údaje potřebné pro posouzení žádosti o uznání odborné kvalifikace, zejména údaje o délce, obsahu a formě výkonu předmětné činnosti.

(6) Doklad uvedený v odstavci 3 se předkládá v originále nebo v kopii. Doklad uvedený v odstavci 3 písm. b) a c) musí být přeložen do českého jazyka, pokud v něm není vydán nebo pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak. V případě pochybností o správnosti překladu je uznávací orgán oprávněn požadovat přeložení tohoto dokladu do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočníků.⁷⁾

(7) Doklad vydaný příslušnými orgány členských států se považuje za veřejnou listinu. Pravost razítek a podpisů na této listině se neověřuje. Má-li uznávací orgán pochybnosti o pravosti předloženého dokladu, požádá příslušný orgán jiného členského státu podle § 30 až 35 o potvrzení jeho pravosti.

§ 23 Řízení

Řízení o uznání odborné kvalifikace probíhá před uznávacím orgánem v českém jazyce.

§ 24 Rozhodnutí

(1) Uzná-li uznávací orgán odbornou kvalifikaci uchazeče, vydá o tom rozhodnutí. V rozhodnutí uznávací orgán kromě obecných náležitostí uvede

- a) regulovanou činnost, pro niž byla uznána odborná kvalifikace, a
- b) formu výkonu regulované činnosti, pro niž byla uznána odborná kvalifikace.

(2) Požaduje-li uznávací orgán před uznáním odborné kvalifikace uchazeče splnění kompenzačních opatření, uvede v rozhodnutí požadované kompenzační opatření. V případě, že uznávací orgán postupuje podle § 11, uvede požadovanou délku výkonu předmětné činnosti. V případě, že uznávací orgán postupuje podle § 12, uvede podmínky vykonání adaptačního období nebo rozdílové zkoušky (§ 13 odst. 3, § 14 odst. 3). Pokud volba mezi adaptačním obdobím nebo rozdílovou zkouškou náleží uchazeči, uvede podmínky výkonu obou kompenzačních opatření. Odborně způsobilým k výkonu regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu se uchazeč stává až rozhodnutím vydaným podle odstavce 6. Uznávací orgán uvede tuto skutečnost v rozhodnutí.

(3) Uznávací orgán vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti o uznání odborné kvalifikace, nemůže-li být odborná kvalifikace uchazeče uznána.

(4) Je-li součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace též žádost o uznání jiné způsobilosti, uznávací orgán současně rozhodne o tom, zda uchazeč splňuje požadavky jiné způsobilosti vyžadované zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti.

(5) Uznávací orgán je povinen o žádosti rozhodnout ve lhůtě do 90 dnů ode dne předložení úplné žádosti, včetně všech dokladů nezbytných k posouzení žádosti. Ve zvláště složitých případech nebo v případech, ve kterých se požadují informace podle § 32, rozhodne uznávací orgán ve lhůtě do 120 dnů. Uznávací orgán po právní moci rozhodnutí vrátí uchazeči doklady uvedené v § 22 odst. 3, pokud byly předloženy v originále nebo v ověřené kopii.

(6) Pokud uchazeč následně doloží splnění kompenzačního opatření uvedeného v rozhodnutí vydaném podle odstavce 2, uznávací orgán o tom bez zbytečného odkladu vydá rozhodnutí. Vydání tohoto rozhodnutí nepodléhá správnímu poplatku.

§ 25 Spojené řízení

(1) Řízení o uznání odborné kvalifikace probíhá samostatně nebo jako součást řízení, ve kterém se rozhoduje o zahájení regulované činnosti. Orgán příslušný v tomto řízení předá podklady pro rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu. Pro spojené řízení se použije lhůta podle § 24 odst. 5. Pokud uznávací orgán vydá rozhodnutí podle § 24 odst. 2, řízení o zahájení regulované činnosti se přerušuje a v řízení se pokračuje poté, co uchazeč doloží splnění kompenzačního opatření.

(2) Spojené řízení nelze provést

- a) pokud právo zahájení regulované činnosti vzniká na základě ohlášení nebo oznámení, nebo
- b) u činnostech, které jsou upraveny živnostenským zákonem.

Hlava V Právní účinky uznání odborné kvalifikace

§ 26

(1) Uchazeč, jemuž byla podle tohoto zákona uznána odborná kvalifikace, se považuje za osobu odborně způsobilou k výkonu regulované činnosti podle zvláštních právních předpisů. Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti splnění jiných podmínek, než podmínky odborné kvalifikace, případně jiné způsobilosti, nejsou uznáním podle tohoto zákona dotčeny.

(2) Uznání odborné kvalifikace nezakládá uchazeči právní nárok na přijetí do pracovního, služebního nebo obdobného poměru.

(3) Ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících uznávání zahraničního vzdělání v České republice⁹⁾ se na uznávání podle tohoto zákona nevztahují; požadavky stanovené zvláštními právními předpisy pro přijetí ke studiu ve vyšší odborné škole⁹⁾ a na vysoké škole¹⁰⁾ nejsou uznáním odborné kvalifikace podle tohoto zákona dotčeny.

§ 27

Používání profesních označení

Jestliže je v České republice regulovaná činnost vykonávána výhradně osobami užívajícími při výkonu regulované činnosti zvláštního profesního označení podle zvláštního právního předpisu, má uchazeč, jemuž byla podle tohoto nebo jiného zákona uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost a který splnil další požadavky stanovené zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti v České republice, právo používat toto profesní označení.

Hlava VI

Výkon veřejné správy v oblasti uznávání odborné kvalifikace

§ 28

Ministerstvo

(1) Ústředním správním úřadem odpovědným za koordinaci správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace je ministerstvo.

(2) Ministerstvo

- a) koordinuje činnost uznávacích orgánů podle tohoto zákona v České republice,
- b) zastupuje Českou republiku ve skupině národních koordinátorů na úrovni Evropského společenství,¹¹⁾ vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů a právních předpisů Evropských společenství¹¹⁾ (dále jen "obecný systém uznávání kvalifikací"), zejména poskytováním informací o obecném systému uznávání kvalifikací, o zvláštních právních předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti, o možnostech a podmínkách uznání dokladu o odborné kvalifikaci v České republice, o věcně příslušném uznávacím orgánu a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona, vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro obecný systém uznávání kvalifikací pro státní příslušníky členských států, kteří hodlají žádat o uznání odborné kvalifikace získané v České republice pro výkon regulované činnosti v jiném členském státě, zejména poskytováním informací o informačních místech v jiných členských státech,
- e) vede evidenci všech uchazečů, včetně údajů o výsledku řízení o uznání jejich odborné kvalifikace,
- f) provádí administrativní spolupráci podle § 30 až 35,
- g) projednává s Komisí výjimky z povinnosti umožnit uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou,¹²⁾
- h) projednává s Komisí změny právních předpisů Evropských společenství v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací,¹³⁾
- i) připravuje pro Komisi pravidelné zprávy o aplikaci tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací,
- j) poskytuje platná znění tohoto zákona a zvláštních právních předpisů v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací ostatním členským státům a Komisi,
- k) vydává sdělením ve Věstníku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy seznam regulovaných činností v České republice, členěný podle příslušnosti uznávacích orgánů a podle působnosti směrnic Evropského společenství v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací, a průběžně jej aktualizuje,
- l) vydává sdělením ve Věstníku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy seznam profesních sdružení podle § 3 písm. g) bodu 4 a průběžně jej aktualizuje.¹⁴⁾

(3) Ministr školství, mládeže a tělovýchovy jmenuje a odvolává národního koordinátora České republiky pro obecný systém uznávání kvalifikací (dále jen "národní koordinátor"), který plní úkoly ministerstva podle odstavce 2 písm. a), b) a f).

(4) K zabezpečení plnění úkolů podle odstavce 2 může ministerstvo zřizovat organizační složky státu.¹⁵⁾

§ 29

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem, oprávněným rozhodnout v konkrétní věci o uznání odborné kvalifikace, je ústřední správní úřad České republiky, do jehož působnosti regulovaná činnost náleží nebo jehož působnost je regulované činnosti nejbližší. V případě, že uchazeč hodlá vykonávat regulovanou činnost jako podnikatel ve formě živnosti nebo jako odpovědný zástupce držitele živnostenského oprávnění, je uznávacím orgánem Ministerstvo průmyslu a obchodu. V případě, že o oprávnění vykonávat regulovanou činnost rozhoduje podle zvláštního právního předpisu profesní komora, je uznávacím orgánem tato komora.

(2) Uznávací orgán

- a) přijímá žádosti o uznání odborné kvalifikace (§ 22) a rozhoduje o nich,
- b) vede evidenci uchazečů, včetně údajů o stavu řízení o uznání jejich odborné kvalifikace,
- c) spolupracuje s ministerstvem při plnění úkolů podle § 28 odst. 2 písm. c) až k),

- d) informuje uchazeče o možnostech a podmínkách uznání dokladu o jejich odborné kvalifikaci v České republice, o zvláštních právních předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona, vydává v rámci své působnosti právní, případně stavovské předpisy, které upřesňují stanovení požadované délky výkonu
- e) předmětné činnosti podle § 11 a podmínek výkonu adaptačního období nebo rozdílové zkoušky podle § 13 a 14 a které stanovují teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadovaný v České republice pro výkon regulované činnosti podle § 12 odst. 3 písm. a), a
- f) plní další úkoly stanovené tímto nebo zvláštním zákonem.

(3) Ostatní správní úřady, vysoké školy a další vzdělávací instituce České republiky spolupracují na žádost uznávacího orgánu v řízení o uznání odborné kvalifikace. Za tímto účelem zejména podávají uznávacímu orgánu vysvětlení, poskytují mu svá odborná stanoviska a spolupracují při pořádání rozdílové zkoušky.

(4) Státním příslušníkům členských států, kteří hodlají vykonávat regulovanou činnost v jiném členském státě, uznávací orgán vydává doklad

- a) o délce, obsahu a formě výkonu předmětné činnosti v České republice, pokud tato činnost v České republice podléhá dohledu uznávacího nebo jiného správního orgánu, o tom, zda osoba splňuje požadavek bezúhonnosti pro výkon předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu, pokud tento předpis bezúhonnost vyžaduje, a zda byla správně nebo disciplinárně postižena v souvislosti s výkonem předmětné činnosti v České republice,
- b) o tom, zda předmětná činnost je v České republice regulovanou činností a zda je osoba pro její výkon odborně kvalifikována, a
- c) o tom, zda je osoba zdravotně způsobilá pro výkon regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu, pokud tento předpis zdravotní způsobilost vyžaduje.

Hlava VII

Administrativní spolupráce s orgány členských států

§ 30

(1) Orgány, pověřené výkonem správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace, poskytují, požadují nebo přijímají informace ve spolupráci s příslušnými orgány jiných členských států. Administrativní spolupráce se provádí za účelem sdělení, zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24 nebo v zájmu koordinace společného postupu členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace.

(2) Administrativní spolupráce se provádí v souladu s ustanoveními této hlavy a zvláštních právních předpisů, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo právní předpis Evropských společenství nestanoví jinak.

(3) Předmětem administrativní spolupráce jsou informace

- a) o společném postupu příslušných orgánů členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace,
- b) o tom, zda poskytovatel služby (§ 5) je usazen v jiném členském státě a zda splnil všechny podmínky stanovené právními předpisy členského státu usazení pro výkon předmětné činnosti,
- c) o tom, zda je předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností,
- d) o tom, zda jsou vzdělání a příprava uchazeče regulovaným vzděláním,
- e) o tom, zda byl uchazeč pravomocně odsouzen pro trestný čin nebo postižen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění v souvislosti s výkonem předmětné činnosti,
- f) spočívající v ověření pravosti dokladu o odborné kvalifikaci, a
- g) o dalších skutečnostech rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24.

§ 31

Orgány příslušné pro provádění administrativní spolupráce

Příslušným orgánem v České republice k provádění administrativní spolupráce je ministerstvo, národní koordinátor nebo uznávací orgán (dále jen "příslušný orgán České republiky"). Při provádění administrativní spolupráce příslušný orgán České republiky komunikuje s příslušnými orgány jiného členského státu, zpravidla s národním koordinátorem členského státu nebo orgánem členského státu, v jehož působnosti je předmětná činnost regulována nebo který vykonává dohled nad výkonem předmětné činnosti (dále jen "příslušný orgán jiného členského státu").

§ 32

Požadování informací

(1) Příslušný orgán České republiky může od příslušného orgánu jiného členského státu požadovat informace v případě potřeby zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24, pokud vyčerpal vlastní obvyklé zdroje informací, které mohl v daném případě využít.

(2) Příslušný orgán České republiky podá písemnou žádost příslušnému orgánu jiného členského státu. Žádost musí obsahovat kromě náležitostí stanovených právními předpisy tohoto členského státu rovněž údaj o požadované informaci a údaje o předmětu řízení o uznání odborné kvalifikace a identifikační údaje uchazeče, v míře nezbytné ke splnění účelu.

(3) Příslušný orgán České republiky může ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu jinou formu požadování informací.

(4) Pokud příslušný orgán jiného členského státu neposkytne požadovanou informaci včas tak, aby bylo možno vydat rozhodnutí o uznání kvalifikace ve lhůtě stanovené podle § 24 odst. 5, uznávací orgán rozhodne na základě shromážděných důkazních prostředků.

(5) Získané informace může příslušný orgán České republiky předat dalšímu členskému státu jen se souhlasem příslušného orgánu členského státu, který informace poskytl.

§ 33 Poskytování informací

(1) Příslušný orgán České republiky na požádání příslušného orgánu jiného členského státu provede nezbytná šetření a poskytne požadované informace bez zbytečného odkladu. Pokud není možno informaci poskytnout do 30 dnů, vyrozumí se o tom příslušný orgán jiného členského státu.

(2) Zjistit nebo poskytnout informace příslušnému orgánu jiného členského státu lze jen v rozsahu, který umožňují právní předpisy České republiky.

(3) Příslušný orgán České republiky může odmítnout poskytnutí informací příslušnému orgánu jiného členského státu, pokud

- a) zvláštní zákon obsahuje přísnější podmínky povinnosti zachovávat mlčenlivost než ty, které jsou v právní úpravě žádajícího členského státu, a pokud tento stát těmto přísnějším podmínkám nevyhoví,
- b) poskytnutí informací by vedlo k porušení povinnosti mlčenlivosti uložené zvláštním právním předpisem nebo se jedná o informace, jejichž vyřazení by bylo v rozporu se zájmem bezpečnosti státu nebo s veřejným pořádkem,
- c) příslušný orgán žádajícího členského státu nevyčerpal své obvyklé zdroje informací, které mohly být vzhledem k okolnostem využity k získání požadovaných informací, nebo
- d) žádající členský stát není schopen z praktických nebo právních důvodů poskytnout obdobné informace.

(4) Vyskytnou-li se při zjišťování a poskytování požadovaných informací překážky podle odstavce 2 nebo 3, vyrozumí příslušný orgán České republiky o této situaci s uvedením důvodů neprodleně příslušný orgán jiného členského státu.

§ 34 Vzájemné poskytování informací

Příslušný orgán České republiky může pro skupiny jednotlivých případů ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu druh a rozsah informací, které bude při zachování vzájemnosti poskytovat nebo přijímat, včetně způsobu a lhůt předávání těchto informací. Ustanovení § 32 odst. 4 a 5 a § 33 odst. 2 až 4 se použijí obdobně.

§ 35 Ochrana informací a osobních údajů

Na informace poskytované v rámci administrativní spolupráce se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost stanovená zvláštním právním předpisem. Ochrana osobních údajů se řídí zvláštním právním předpisem.¹⁶⁾ Identifikační údaje uchazeče lze poskytovat a požadovat pouze v míře nezbytné ke splnění účelu administrativní spolupráce.

Hlava VIII Společná ustanovení

§ 36

Na řízení podle tohoto zákona se vztahuje správní řád, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 37 Evropský hospodářský prostor

(1) Pro účely tohoto zákona se za státního příslušníka členského státu považuje i státní příslušník smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a občan Švýcarské konfederace.¹⁷⁾

(2) Pokud tento zákon požaduje předložení dokladů vydaných příslušným orgánem nebo institucí členského státu Evropské unie nebo výkon předmětné činnosti na území členského státu Evropské unie, rozumí se tím i doklady vydané příslušným orgánem nebo institucí smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a doklady vydané příslušným orgánem nebo institucí Švýcarské konfederace a výkon činnosti na území těchto států.¹⁷⁾

§ 38 Zmocnění

Uznávací orgán stanoví po projednání s národním koordinátorem prováděcím právním předpisem nebo stavovským předpisem seznam teoretických a praktických oblastí, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadovaný v České republice pro výkon regulované činnosti [§ 12 odst. 3 písm. a)], pokud tento obsah vzdělání a přípravy není zřejmý ze zvláštního právního předpisu.

ČÁST DRUHÁ Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 39

V § 7 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 474/1992 Sb., zákona č. 21/1993 Sb. a zákona č. 272/1996 Sb., se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

"(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy koordinuje činnost ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a profesních komor v oblasti systému uznávání odborné kvalifikace podle zvláštního zákona.¹⁾

- ¹⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace). Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3 a dosavadní poznámky pod čarou č. 1), 1a), 2) a 3) se označují jako poznámky pod čarou č. 3), 2), 4) a 5), a to včetně odkazů v textu na ně.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady

§ 40

V § 3 odst. 3 písm. c) zákona č. 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady, ve znění zákona č. 15/1997 Sb., se za slovem "pořízena" čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova "to neplatí, pokud byla opatřena kopie prostřednictvím kopírovacího zařízení před pověřeným pracovníkem,".

ČÁST ČTVRTÁ

Změna školského zákona

§ 41

Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 171/1990 Sb., zákona č. 522/1990 Sb., zákona č. 134/1993 Sb., zákona č. 190/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 49/1994 Sb., zákona č. 256/1994 Sb., zákona č. 138/1995 Sb., zákona č. 306/1999 Sb., zákona č. 19/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 284/2002 Sb., zákona č. 182/2003 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 51 odstavec 1 zní:

"(1) Pedagogickým pracovníkem působícím ve škole, předškolním zařízení nebo školském zařízení zařazeném do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení může být ten, kdo má odbornou kvalifikaci, sestávající z odborné a pedagogické způsobilosti, zdravotní způsobilost, úspěšně vykonal zkoušku z českého jazyka prokazující znalost českého jazyka a nebyl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin ani za trestný čin nedbalostní spáchaný v souvislosti s výkonem činnosti pedagogického pracovníka, což prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů.

2. V § 51 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Zkoušku podle odstavce 1, jež prokazuje znalost českého jazyka mimo rámec požadavků na odbornou a pedagogickou způsobilost stanovených podle odstavce 4, lze vykonat na pracovišti vysoké školy zaměřené na výuku českého jazyka, v zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků nebo ve státní jazykové škole. Vykonání zkoušky podle odstavce 1 se nevyžaduje u

osoby, která získala úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání vzděláváním ve střední škole s českým

- vyučovacím jazykem nebo vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou v českém jazyce,
- osoby, u které není s ohledem na povahu pracovního místa pedagogického pracovníka znalost českého jazyka nezbytná,
- osoby, která nebude působit ve škole s českým vyučovacím jazykem,
- osoby, která úspěšně vykonala maturitní zkoušku z českého jazyka a literatury."

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

3. § 52 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 7), 8), 8a) až 8d) zní:

"§ 52

Uznávání odborné kvalifikace

(1) O uznání odborných kvalifikací a jiných způsobilostí požadovaných podle § 51 odst. 1 pro výkon činnosti pedagogického pracovníka, získaných státními příslušníky členských států Evropské unie a jejich rodinnými příslušníky⁷⁾ zcela nebo zčásti mimo území České republiky, rozhoduje ministerstvo podle zvláštního zákona o uznávání odborné kvalifikace.⁸⁾

(2) Pro účely uznávání podle odstavce 1 se za státní příslušníky členského státu Evropské unie považují rovněž

- státní příslušníci smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru,^{8a)} neuvedení v odstavci 1,
- občané Švýcarské konfederace,^{8b)}
- státní příslušníci dalších států, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána,
- cizinci oprávnění pobývat trvale na území České republiky na základě povolení k pobytu^{8c)} nebo rozhodnutí o udělení azylu,^{8d)} neuvedení v odstavci 1 nebo v písmenech a) až c).

⁷⁾ Článek 11 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

⁸⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

- 8a) Článek 39 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.
§ 37 zákona č. 18/2004 Sb.
- 8b) Článek 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy, na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob.
§ 37 zákona č. 18/2004 Sb.
- 8c) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 8d) Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST PÁTÁ **Změna zákona o státní památkové péči**

§ 42

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 14a odst. 2 se slova "podle zvláštního právního předpisu.^{11a)}" nahrazují slovy " , jehož skutková podstata souvisí s restaurováním, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen."Poznámka pod čarou č. 11a) se zrušuje.

2. V § 14a odst. 3 se slova "odborné způsobilosti" nahrazují slovy "odborné kvalifikace".

3. V § 14a odst. 4 se v úvodní části textu slova "Odborná způsobilost" nahrazují slovy "Odborná kvalifikace".

4. V § 14a odst. 4 písm. a) se slova "kvalifikačních předpokladů" nahrazují slovy "formální kvalifikace a odborné praxe", slova "vysokoškolské vzdělání v oboru restaurování" se nahrazují slovy "vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném magisterském studijním programu^{11a)} v oblasti umění se zaměřením na restaurování nebo vysokoškolské vzdělání získané studiem v magisterském programu v příslušném uměleckém oboru doplněné osvědčením o absolvování restaurátorského studia v rámci celoživotního vzdělávání,^{11a)} nebo vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném bakalářském studijním programu^{11a)} v oblasti umění se zaměřením na restaurování a 2 roky odborné praxe," a za slova "let" se vkládá slovo "odborné".

11a) § 44 až 46 a § 60 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb."

5. V § 14a odst. 5 se na konci textu písmene b) doplňují slova "nejde-li o státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky,".

6. V § 14a odst. 5 písmeno c) zní:

"c) dokumentace nejméně 3 restaurátorských prací na věcech, které nejsou kulturními památkami, z nichž nejméně 1 nesmí být starší 2 let, provedených v restaurátorské specializaci, v níž se žádá o udělení povolení k restaurování."

7. V § 14a odst. 10 písm. c) se v první větě za slova "hrubým způsobem" vkládají slova "nebo méně závažným způsobem, ale opakovaně".

8. V § 14a se doplňují odstavce 13 a 14, které včetně poznámky pod čarou č. 11d) znějí:

"(13) Fyzické osobě, která je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, Ministerstvo kultury udělí povolení k restaurování, pokud jí je uznána odborná kvalifikace a bezúhonnost.

(14) V případě řízení o udělení povolení k restaurování státnímu příslušníkovi jiného členského státu Evropské unie než České republiky se vede spojené řízení o udělení povolení k restaurování a o uznání odborné kvalifikace a bezúhonnosti.^{11d)}

11d) § 25 zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace)."

9. Za § 14a se vkládají nové § 14b a 14c, které včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 11e), 11f), 11g) a 11h) znějí:

"Uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky pro restaurování kulturních památek § 14b

(1) Při uznávání odborné kvalifikace a bezúhonnosti státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen "žadatel") postupuje Ministerstvo kultury podle zvláštního právního předpisu.^{11e)}

(2) Osoba, která je oprávněna provádět v České republice podle zvláštního právního předpisu restaurování, aniž by požádala o uznání své odborné kvalifikace (dále jen "osoba oprávněná k restaurování"),^{11f)} písemně oznámí svůj záměr provést restaurování ve lhůtě 30 dnů před zahájením restaurování Ministerstvu kultury. Na osobu oprávněnou k restaurování se ustanovení § 14a odst. 1 nevztahuje.

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje

- a) jméno a příjmení osoby oprávněné k restaurování,
- b) adresu pro doručování písemností na území České republiky,
- c) předpokládanou dobu restaurování na území České republiky,
- d) restaurátorskou specializaci, kterou hodlá osoba oprávněná k restaurování na území České republiky vykonávat, oprávnění k restaurování věcí, které mají znaky kulturní památky podle § 2 a jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi, získané v jiném členském státě Evropské unie než České republiky nebo doklad vydaný příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie než České republiky o tom, že je tato osoba oprávněna vykonávat restaurátorskou činnost ve státě původu nebo posledního pobytu v souladu s jeho právními předpisy,
- e) doklad o formální kvalifikaci vydaný v jiném členském státě Evropské unie než České republice, popřípadě doklad o výkonu předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu,^{11e)}
- g) dokumentaci záměru podle odstavce 2 zpracovanou v rozsahu žádosti o restaurování.^{11g)}

(4) Pokud při posuzování oznámení podle odstavce 2 jsou osvědčeny skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by osoba oprávněná k restaurování mohla restaurováním ohrozit nebo poškodit kulturní památku, anebo pokud osoba oprávněná k restaurování tuto svoji oznamovací povinnost nesplní, Ministerstvo kultury jí restaurování zakáže do doby, než bude uznána její odborná kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.^{11e)} V takovém případě je Ministerstvo kultury oprávněno přezkoumat odbornou kvalifikaci osoby oprávněné k restaurování způsobem podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo kultury může osobě oprávněné k restaurování zakázat restaurování podle odstavce 4 ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o záměru provést restaurování, nebo ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o tom, že osoba oprávněná k restaurování provádí restaurování, které kulturní památku ohrožuje nebo poškozuje.

(6) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu restaurování vydaného Ministerstvem kultury podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.

(7) Ministerstvo kultury vede evidenci osob oprávněných k restaurování, do níž se zapisuje

- a) jméno a příjmení osoby oprávněné k restaurování,
- b) adresa pro doručování písemností na území České republiky,
- c) restaurátorská specializace,
- d) předpokládaná doba restaurování na území České republiky osobou oprávněnou k restaurování,
- e) zákaz restaurování podle odstavce 4.

Ochrana osobních údajů, které se zapisují do evidence, se řídí zvláštním právním předpisem.^{11c)}

§ 14c

(1) Pokud bylo žadateli Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou rozdílové zkoušky, určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost Ministerstva kultury ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení této žádosti školu, na které žadatel složí uloženou rozdílovou zkoušku podle restaurátorské specializace, ve které žadatel hodlá působit v České republice.

(2) Ministerstvo kultury v žádosti podle odstavce 1 stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností žadatele. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) Pokud je žadateli Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou adaptačního období, Ministerstvo kultury současně stanoví

- a) délku a odborné zaměření adaptačního období,
- b) oblasti, jejichž znalost je nezbytná pro restaurování v restaurátorské specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice,
- c) obsah dokumentace restaurátorských prací v rozsahu nejvýše 3 prací provedených během adaptačního období a způsob jejich vyhodnocení,
- d) způsob vyhodnocení adaptačního období.

(4) Žadatel adaptační období absolvuje odbornou praxí v oboru restaurování vykonanou

- a) v muzeu nebo galerii zřízených Ministerstvem kultury nebo krajem, v odborné organizaci státní památkové péče nebo Národní knihovně České republiky, pokud je v nich vytvořeno restaurátorské pracoviště, ve kterém je nejméně 1 zaměstnanec držitelem povolení k restaurování pro restaurátorskou specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice, nebo
- b) pod dohledem fyzické osoby, která je držitelem povolení k restaurování pro restaurátorskou specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice, a která je současně pedagogem v oboru restaurování ve stejné specializaci na vysoké škole nebo vyšší odborné škole zařazené v síti škol a školských zařízení.^{11b)}

(5) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon činnosti restaurování, jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

^{11e)} Zákon č. 18/2004 Sb.

^{11f)} § 5 odst. 1 zákona č. 18/2004 Sb.

^{11g)} § 10 odst. 2 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění vyhlášky č. 538/2002 Sb.

^{11h)} § 12 odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb..

10. V § 21 odst. 2 se za slovo "může" vkládají slova "na žádost" a za slovo "organizacím" se vkládají slova " , popřípadě fyzické osobě".

11. V § 21 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

"(3) Potřebnými předpoklady podle odstavce 2 se rozumí odborná kvalifikace fyzické osoby žádající o udělení povolení, nebo odborná kvalifikace fyzické osoby, která je v pracovním nebo jiném obdobném poměru k osobě žádající o udělení povolení, jejichž prostřednictvím bude zajištěna odbornost provádění archeologických výzkumů, a vybavení laboratorním zařízením a prostory nezbytné nutnými pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů. Odborná kvalifikace se prokazuje splněním formální kvalifikace, již je vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném magisterském studijním programu^{11a)} v oblasti společenských věd se zaměřením na archeologii, a 2 roky odborné praxe.". Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

12. V § 21 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:

"(6) Fyzické osobě, která je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, Ministerstvo kultury udělí za podmínek podle odstavce 2 povolení k provádění archeologických výzkumů, pokud jí je uznána odborná kvalifikace.

(7) V případě řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů státnímu příslušníkovi jiného členského státu Evropské unie než České republiky se vede spojené řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů a o uznání odborné kvalifikace.^{11d)}

13. Za § 21 se vkládají nové § 21a až 21c, které včetně nadpisu znějí:

"Uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky pro provádění archeologických výzkumů § 21a

(1) Při uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen

"uchazeč") postupuje Ministerstvo kultury podle zvláštního právního předpisu.^{11e)}

(2) Osoba, která je oprávněna provádět podle zvláštního právního předpisu archeologické výzkumy, aniž by požádala o uznání své odborné kvalifikace (dále jen "osoba oprávněná k výzkumům"),^{11f)} písemně oznámí svůj záměr provést archeologické výzkumy ve lhůtě 60 dnů před jejich zahájením Ministerstvu kultury. Na osobu oprávněnou k výzkumům se ustanovení § 21 odst. 2 nevztahuje.

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje

- a) jméno a příjmení osoby oprávněné k výzkumům,
- b) adresu pro doručování písemností na území České republiky,
- c) předpokládanou dobu provádění archeologických výzkumů na území České republiky,
- d) místo, kde se mají archeologické výzkumy provést,
- e) důvody pro provedení archeologických výzkumů,
- f) popis odborných postupů, které mají být při archeologických výzkumech použity,
- g) oprávnění k provádění archeologických výzkumů, získané v jiném členském státě Evropské unie než České republiky, nebo doklad vydaný příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie než České republiky o tom, že je tato osoba oprávněna provádět archeologické výzkumy ve státě původu nebo posledního pobytu v souladu s jeho právními předpisy,
- h) doklad o formální kvalifikaci vydaný v jiném členském státě Evropské unie než České republiky, popřípadě doklad o výkonu předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu,^{11e)}
- i) smlouvu uzavřenou s muzeem o uložení movitých archeologických nálezů učiněných při provádění archeologických výzkumů.

(4) Pokud při posuzování oznámení podle odstavce 2 jsou osvědčeny skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by osoba oprávněná k výzkumům mohla provedením archeologických výzkumů ohrozit nebo poškodit archeologické nálezy, anebo pokud osoba oprávněná k výzkumům tuto svoji oznamovací povinnost nesplní, Ministerstvo kultury jí provádění archeologických výzkumů zakáže do doby, než bude uznána její odborná kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.^{11e)} V takovém případě je Ministerstvo kultury oprávněno přezkoumat odbornou kvalifikaci osoby oprávněné k výzkumům způsobem podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo kultury může osobě oprávněné k výzkumům zakázat provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4 ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení záměru provést archeologické výzkumy, nebo ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o tom, že osoba oprávněná k výzkumům provádí archeologické výzkumy, které archeologické nálezy ohrožují nebo poškozují.

(6) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu provádění archeologických výzkumů vydaného ministerstvem podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.

(7) Ministerstvo kultury vede evidenci uchazečů, kterým bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů, a osob oprávněných k výzkumům, do níž se zapisuje

- a) jméno a příjmení uchazeče, kterému bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů,
- b) jméno a příjmení osoby oprávněné k výzkumům,
- c) adresa pro doručování písemností na území České republiky,
- d) předpokládaná doba provádění archeologických výzkumů na území České republiky osobou oprávněnou k výzkumům,
- e) zákaz provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4.

Ochrana osobních údajů, které se zapisují do evidence, se řídí zvláštním právním předpisem.^{11c)}

§ 21b

(1) Pokud bylo uchazeči Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou rozdílové zkoušky, určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost Ministerstva kultury ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení této žádosti vysokou školu, na které uchazeč složí uloženou rozdílovou zkoušku.

(2) Ministerstvo kultury v žádosti podle odstavce 1 stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností uchazeče. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů, jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

§ 21c

Povinnosti stanovené oprávněným organizacím v § 21 odst. 4, § 22, § 23 odst. 3 a § 24 platí pro osobu oprávněnou k výzkumům obdobně."

14. V § 35 odst. 1 písm. b) se za slova "§ 12" vkládají slova " , § 14b odst. 2".

15. V § 35 odst. 1 písm. g) se slova "obnovu kulturních památek" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o kulturní památky".

16. V § 35 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno i), které zní:

"i) provádí restaurování, jde-li o kulturní památku, při zákazu uloženém podle § 14b odst. 4."

17. V § 35 odst. 2 písm. c) se slova "obnovu národních kulturních památek" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o národní kulturní památku".

18. V § 35 odst. 2 písm. f) se za slova "§ 21 odst. 3" vkládají slova " , § 21a odst. 2".

19. V § 35 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

"h) provádí archeologické výzkumy při zákazu uloženém podle § 21a odst. 4."

20. V § 39 odst. 1 písm. b) se slova " , § 22 odst. 2, § 23 odst. 2" zrušují.

21. V § 39 odst. 1 písm. h) se slova "obnovu kulturních památek" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o kulturní památky".

22. V § 39 odst. 2 písm. f) se slova "obnovu národních kulturních památek uvedených v" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o národní kulturní památky, podle".

23. V § 39 odst. 2 písm. g) se za slova "stanovenou v" vkládají slova "§ 21a odst. 2".

24. Doplňují se přílohy č. 3 a 4, které znějí:

"Příloha č. 3 k zákonu č. 20/1987 Sb.

Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon činnosti restaurování

- a) dějiny a filosofie umění a uměleckého řemesla, včetně ikonografie, se zaměřením na české země a Evropu,
- b) dějiny architektury se zaměřením na české země a Evropu,

- c) heraldika se zaměřením na české země a Evropu,
- d) teorie a metody památkové péče ve vztahu k restaurování, výkon památkové péče podle platné právní úpravy,
- e) estetika a etika restaurování,
- f) metody prezentace děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací,
- g) muzejnictví, restaurování a konzervace sbírkových předmětů a předmětů kulturní hodnoty,
- h) fyzikální a chemické metody restaurátorského průzkumu díla, interpretace výsledků a komplexní vyhodnocení průzkumu pro stanovení vhodného technologického postupu při restaurování,
- i) chemické, biologické a fyzikální procesy, způsobující poškozování děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací, odpovídající restaurátorské a konzervační metody,
- j) historické techniky a technologie restaurování,
- k) současné techniky a technologie restaurování,
- l) restaurátorské a konzervační materiály,
- m) chemie se zaměřením na restaurátorskou problematiku,
- n) mineralogie (petrografie) se zaměřením na restaurování,
- o) výtvarná příprava (figurální a nefigurální kresba a malba, modelování),
- p) provádění kopií děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací,
- q) metody dokumentace restaurování, odborná fotografie,
- r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru restaurování,
- s) odborná praxe pod dohledem kvalifikované osoby při restaurování v příslušné specializaci,
- t) samostatně a komplexně provedené restaurování děl výtvarných umění nebo uměleckořemeslných prací v příslušné specializaci, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- u) závěrečná vědecká nebo jiná odborná písemná práce v oboru restaurování,
- v) český jazyk, popřípadě jeden světový jazyk.

Příloha č. 4 k zákonu č. 20/1987 Sb.

Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů

- a) obecné dějiny, dějiny filosofie a dějiny kultur od pravěku přes starověk a středověk po moderní civilizace,
- b) dějiny umění a uměleckých řemesel,
- c) dějiny osídlení se zaměřením na české země a Evropu,
- d) egyptská, egejská, řecká, etruská a římská archeologie, archeologie Kypru a Předního Východu,
- e) starožitnosti ve vztahu k archeologii,
- f) biologická antropologie,
- g) mytologie a náboženství v dějinách hmotné kultury včetně ikonografie,
- h) topografie,
- i) epigrafika a numismatika,
- j) teorie a metody památkové péče ve vztahu k provádění archeologických výzkumů, výkon památkové péče podle platné právní úpravy,
- k) etika provádění archeologických výzkumů,
- l) metody prezentace archeologických nálezů,
- m) preventivní ochrana archeologických nálezů a muzejnictví,
- n) metody vědecké archeologie pravěké, prehistorické, středověké a novověké,
- o) teorie a odborná výkopová praxe archeologických výzkumů,
- p) nauka o materiálech a technologiích pro účely archeologie,
- q) metody dokumentace archeologických výzkumů, odborná fotografie,
- r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru archeologie,
- s) samostatně a komplexně provedený archeologický výzkum, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- t) závěrečná vědecká práce v oboru archeologie,
- u) český jazyk, jeden světový jazyk a základy latiny a řečtiny."

§ 43 Přechodná ustanovení

(1) Na řízení o udělení povolení k restaurování nebo o odnětí povolení k restaurování podle § 14a zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zahájená přede dnem účinnosti tohoto zákona se vztahují dosavadní právní předpisy.

(2) Na řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů nebo o odnětí povolení k provádění archeologických výzkumů podle § 21 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zahájená přede dnem účinnosti tohoto zákona se vztahují dosavadní právní předpisy.

ČÁST ŠESTÁ Změna zákona o geologických pracích

§ 44

Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění zákona č. 543/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 369/1992 Sb., zákona č. 366/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. Nadpis § 3 zní:

"Oprávnění k projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací a osvědčení odborné způsobilosti".

2. V § 3 odstavec 1 zní:

"(1) Geologické práce

- a) prováděné v rámci podnikatelské činnosti,
- b) prováděné se zásahem do pozemku,
- c) jejichž výsledky slouží k plnění práv a povinností orgánů veřejné správy

jsou oprávněny projektovat, provádět a vyhodnocovat pouze ty fyzické a právnické osoby, splňující podmínky stanovené právními předpisy (dále jen "organizace"), u nichž tyto práce řídí a za jejich výkon odpovídá fyzická osoba s osvědčením odborné způsobilosti geologické práce projektovat, provádět a vyhodnocovat (dále jen "odpovědný řešitel geologických prací")."

3. V § 3 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 1b), 1c), 1d) a 1e) zní:

"(2) Geologické práce, které nespádají do prací uvedených v odstavci 1, jsou oprávněny projektovat, provádět a vyhodnocovat

- a) vědecké ústavy,^{1b)} vysoké školy,^{1c)} střední školy, vyšší odborné školy^{1d)} a muzea^{1e)} při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů,
- b) Česká geologická služba.

^{1b)} Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

^{1c)} Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

^{1d)} Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{1e)} Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů."

4. V § 3 odstavec 4 včetně poznámek pod čarou č. 2a) a 2b) zní:

"(4) Podmínkou odborné způsobilosti je vysokoškolské vzdělání geologického směru, odborná praxe v oboru minimálně tři roky, zahrnující podíl na řešení geologických úkolů, odborná úroveň dosavadních prací, složení zkoušky ze znalostí potřebných předpisů^{2a)} a bezúhonnost.^{2b)} U žadatelů s více než desetiletou odbornou praxí může v odůvodněných případech ministerstvo prominout nesplnění podmínky vysokoškolského vzdělání geologického směru. K posouzení odborné úrovně dosavadních prací pověří ministerstvo odborné garanty z řad odborníků doporučených profesními sdruženími. Doklady potřebné k prokázání odborné způsobilosti, obory a specializace, pro něž se osvědčuje odborná způsobilost, rozsah potřebných znalostí právních předpisů souvisejících s geologickými pracemi, postup při ověřování odborné způsobilosti a způsob evidence a zveřejňování vydaných osvědčení stanoví ministerstvo vyhláškou.

Například zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

^{2b)} Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST SEDMÁ **Změna zákona o státní správě a samosprávě ve školství**

§ 45

V § 12 odst. 5 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb., písmeno s) včetně poznámek pod čarou č. 2e) a 2f) zní:

"s) rozhoduje podle zvláštního zákona^{2e)} o uznání odborné kvalifikace a jiných způsobilostí požadovaných zvláštními právními předpisy^{2f)} pro výkon činnosti pedagogického pracovníka.

^{2e)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

^{2f)} Například zákon č. 29/1984 Sb., ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST OSMÁ **Změna notářského řádu**

§ 46

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 352/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 349/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 476/2002 Sb. a zákona č. 88/2003 Sb., se mění takto:

1. § 73 zní:

"§ 73 Ověřování shody opisu nebo kopie s listinou

(1) Vidimace se provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy notář posoudil shodu opisu s listinou. Ověřovací doložka obsahuje

- a) údaj o ověření toho, že opis doslovně souhlasí s listinou, z níž byl pořízen,
- b) údaj o tom, z kolika listů nebo archů se skládá listina, z níž byl opis pořízen, a z kolika listů nebo archů se skládá její opis,
- c) údaj o tom, že opis je částečný, není-li opis úplný,
- d) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,
- e) otisk úředního razítka notáře a podpis ověřujícího.

(2) Notář odmítne vidimaci provést,

- a) je-li listinou, z níž je opis pořízen, listina, jejíž jedinečnost nelze ověřeným opisem nahradit, zejména občanský průkaz, vojenský průkaz, pas, nebo jiný průkaz, směnka, šek, nebo jiný cenný papír, vkladní knížka, geometrický plán, rysy a technické kresby,
- b) jestliže ověřující nezná jazyk, ve kterém je listina, z níž je opis pořízen, vyhotovena, a není předložen její překlad do českého jazyka tlumočnickem; to neplatí, jestliže je před ověřujícím opis této listiny pořízen prostřednictvím kopírovacího zařízení,
- c) jsou-li v listině, jejíž shoda s opisem má být ověřena, změny, doplňky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost,
- d) jestliže se opis doslovně neshoduje s listinou, z níž byl pořízen.

Ustanovení § 53 není tímto ustanovením dotčeno.

(3) Vidimací se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů uvedených v listině a jejich soulad s právními předpisy a notář za obsah listiny neodpovídá."

2. V § 74 odst. 1 se slova "určitá osoba" nahrazují slovy "fyzická osoba před ním".

3. V § 74 odst. 2 se slova "vyznačí na listině formou ověřovací doložky, která obsahuje" nahrazují slovy "provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy před notářem v jeho přítomnosti byla listina podepsána nebo byl podpis na listině se již nacházející uznán za vlastní, a to neodkladně po podepsání nebo uznání; ověřovací doložka obsahuje".

4. V § 74 odst. 2 písmeno e) zní:

"e) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,".

ČÁST DEVÁTÁ Účinnost

§ 47

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 28 odst. 1, § 28 odst. 2 písm. a), c), d) a j), § 28 odst. 4, § 38, 39 a části čtvrté, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

(Přílohy jsou dostupné na adrese:

<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/2004/sb007-04.pdf>.

Na www.sagit.cz nejsou zpracovány v textové podobě)

-
- Směrnice Rady ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy (89/48/EHS).
- Směrnice Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS.
- Směrnice Komise 94/38/ES ze dne 26. července 1994, kterou se mění přílohy C a D směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS.
- Směrnice Komise 95/43/ES ze dne 20. července 1995, kterou se mění přílohy C a D směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, která doplňuje směrnici 89/48/EHS.
- Směrnice Komise 97/38/ES ze dne 20. června 1997, kterou se mění příloha C směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS.
- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/42/ES ze dne 7. června 1999, kterou se zavádí postup pro uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci pro profesní činnosti upravené směrnicemi o liberalizaci a o přechodných opatřeních a kterou se doplňuje obecný systém uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci.
Směrnice Komise 2000/5/ES ze dne 25. února 2000, kterou se mění přílohy C a D směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, která doplňuje směrnici 89/48/EHS.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, lékárníka a lékaře.
Čl. 39, 43 a 49 Smlouvy o založení Evropského společenství.
 - 2) Čl. 11 nařízení Rady(EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.
 - 3) Čl. 43 Smlouvy o založení Evropského společenství.
 - 4) Čl. 49 a 50 Smlouvy o založení Evropského společenství.
 - 5) Čl. 3 písm. a) směrnice Rady 89/48/EHS.
Čl. 3 písm. a) a čl. 5 písm. a) směrnice Rady 92/51/EHS.

- 6) Čl. 3 písm. b) směrnice Rady 89/48/EHS.
Čl. 3 písm. b) a čl. 5 písm. b) směrnice Rady 92/51/EHS.
- 7) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.
Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
§ 7 písm. d) zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb.
- 8) § 87 písm. m), § 89 a 90 a § 95 odst. 9 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).
Vyhláška č. 385/1991 Sb., o uznávání rovnocennosti a podmínkách nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami, ve znění vyhlášky č. 332/1998 Sb.
- 9) § 27a odst. 3 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 138/1995 Sb.
Zákon č. 564/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 10) § 48 a 49 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.
- 11) Čl. 9 odst. 2 směrnice 89/48/EHS.
Čl. 13 odst. 2 směrnice 92/51/EHS.
- 12) Čl. 10 směrnice 89/48/EHS.
Čl. 14 směrnice 92/51/EHS.
- 13) Například čl. 15 směrnice 92/51/EHS.
- 14) Příloha ke směrnici Rady 89/48/EHS.
- 15) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
- 16) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Článek 30 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.
- 17) Článek 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy, na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob ze dne 21. června 1999.

18

ZÁKON

ze dne 10. prosince 2003

o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie

Hlava I Základní ustanovení

§ 1 Předmět a účel zákona

(1) Tento zákon upravuje pro účely volného pohybu osob mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie (dále jen "členský stát") a v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ postup správních úřadů a profesních komor při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro zahájení závislé nebo nezávislé regulované činnosti a pro její výkon (dále jen "výkon regulované činnosti") na území České republiky, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon této činnosti získána nebo tato činnost byla vykonávána v jiném členském státě státními příslušníky členských států nebo jejich rodinnými příslušníky²⁾ (dále jen "uchazeč").

(2) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud ustanovení zvláštního zákona neupravují problematiku uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro výkon regulované činnosti jinak.

§ 2 Základní zásady uznávání odborné kvalifikace

(1) Správní úřady a profesní komory jsou oprávněny pro výkon regulované činnosti v České republice vyžadovat od státního příslušníka jiného členského státu splnění pouze těch podmínek, které zvláštní právní předpis vyžaduje od občana České republiky.

(2) Při rozhodování o uznání odborné kvalifikace se uznávací orgány řídí veřejným zájmem a zájmy fyzických a právnických osob, které by mohly být porušeny výkonem regulované činnosti osobami s nedostatečnou odbornou kvalifikací a které jsou chráněny zvláštními právními předpisy upravujícími za tímto účelem podmínky výkonu regulované činnosti. Těmito chráněnými zájmy jsou

zejména ochrana života a zdraví, ochrana majetku, ochrana spotřebitele, ochrana životního prostředí, ochrana národního kulturního pokladu, ochrana před závažným porušováním zvláštních právních předpisů nebo před jiným závažným následkem. § 3 Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) odbornou kvalifikací způsobilost k výkonu regulované činnosti prokazovaná zejména dokladem o formální kvalifikaci, průkazem způsobilosti nebo dokladem o výkonu předmětné činnosti (dále jen "doklad o odborné kvalifikaci"), dokladem o formální kvalifikaci diplom, osvědčení nebo jiný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu nebo obdobný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který není členským státem (dále jen "třetí stát"), nebo soubor takových dokladů, získaný uchazečem po ukončení vzdělání a odborné přípravy (dále jen "vzdělání a příprava"), který splňuje požadavky právního předpisu členského státu původu stanovujícího podmínku odborné kvalifikace
 1. pro výkon regulované činnosti, a tím jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu, nebo
- b) který potvrzuje absolvování vzdělání a přípravy, které uchazeče připravily v příslušné odborné oblasti pro výkon předmětné činnosti v tomto státě, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností. Součástí vzdělání a přípravy může být zejména studium, odborný výcvik, praxe vykonávaná pod dohledem kvalifikované osoby, která se řádně ukončuje zkouškou (dále jen "zkušební praxe"), nebo praxe získaná při výkonu předmětné činnosti pod dohledem kvalifikované osoby (dále jen "praxe pod dohledem"),
 1. pro výkon regulované činnosti, a tím jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu, nebo
- c) průkazem způsobilosti doklad, který není součástí dokladu o formální kvalifikaci a který osvědčuje absolvování krátkodobého vzdělávacího kurzu v členském státě původu nebo je vydáván příslušným orgánem členského státu původu na základě zjištění osobní způsobilosti, schopností nebo znalostí, je-li vyžadován právním předpisem členského státu pro výkon regulované činnosti, jinou způsobilostí bezúhonnost nebo skutečnost, že na majetek uchazeče nebyl prohlášen konkurs, nebo skutečnost, že uchazeč vykonával činnost s péčí řádného hospodáře jako prokurista nebo jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnícké osoby, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, nebo skutečnost, že uchazeč nebyl postižen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění, nebo finanční způsobilost, nebo zdravotní způsobilost anebo pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou výkonem předmětné činnosti, jsou-li požadovány zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti, předmětnou činností odborná činnost nebo skupina odborných činností, kterou uchazeč hodlá vykonávat v České republice,
 1. je-li k jejímu výkonu odborně kvalifikován v členském státě původu,
- e) není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, je-li uchazeč pro její výkon odborně připraven a tuto činnost vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy členského státu původu, nebo
 3. pokud předmětnou činnost v členském státě původu vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy,
- f) regulovanou činností v České republice předmětná činnost, pokud zvláštní právní předpis pro její výkon ve formě zamýšlené uchazečem vyžaduje (dále jen "vyžaduje-li se v České republice") doklad o formální kvalifikaci nebo průkaz způsobilosti, regulovanou činností v členském státě původu předmětná činnost
 1. pokud právní předpis členského státu původu pro její výkon vyžaduje doklad o formální kvalifikaci nebo průkaz způsobilosti,
 2. vykonávaná pod profesním označením, pokud je užívání tohoto označení vyhrazeno držiteli dokladu o formální kvalifikaci nebo průkazu způsobilosti, stanoveného právními předpisy členského státu původu,
 3. v oblasti zdravotnictví, pokud úplata nebo náhrada za tuto činnost je systémem sociálního zabezpečení členského státu původu vyhrazena držiteli dokladu o formální kvalifikaci nebo průkazu způsobilosti, nebo
- g) vykonávaná členy profesního sdružení, jehož účelem je zejména dbát na odbornou úroveň výkonu předmětné činnosti, jestliže toto profesní sdružení
 - je za tímto účelem uznáno členským státem původu,
 - vydává svým členům doklad o formální kvalifikaci,
 - vydává předpisy závazné pro své členy a zajišťuje jejich dodržování, a
 - uděluje svým členům právo užívat zvláštní profesní označení nebo jim přiznává zvláštní postavení odpovídající dokladu o formální kvalifikaci podle druhé odrážky,
- h) regulovaným vzděláním vzdělání a příprava, které jsou určeny pro přípravu pro výkon předmětné činnosti, je-li struktura tohoto vzdělání a přípravy a úroveň upravena právními předpisy členského státu původu nebo podléhá-li dohledu nebo akreditaci příslušného orgánu členského státu původu,
- i) členským státem původu členský stát, ve kterém uchazeč získal odbornou kvalifikaci pro výkon předmětné činnosti, nebo členský stát, ve kterém uchazeč předmětnou činnost vykonává nebo vykonával. Členským státem původu se rozumí i třetí stát, pokud to vyplývá z ustanovení tohoto nebo zvláštního zákona. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se členským státem původu rozumí členský stát, v němž předmětnou činnost uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem,
- j) uznávacím orgánem správní úřad nebo profesní komora podle § 29 odst. 1.

§ 4

Stupně dokladů o formální kvalifikaci

(1) Dokladem o formální kvalifikaci čtvrtého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání úplného středního nebo úplného středního odborného vzdělání, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval více než čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(2) Dokladem o formální kvalifikaci třetího stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání úplného středního nebo úplného středního odborného vzdělání, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval alespoň tříleté, nejvýše však čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole, instituci vyššího vzdělání nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(3) Dokladem o formální kvalifikaci druhého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel úspěšně absolvoval

- po získání úplného středního nebo úplného odborného vzdělání, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, alespoň jednoleté, ale kratší než tříleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, nebo
- a) vzdělání a přípravu uvedenou v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(4) Dokladem o formální kvalifikaci prvního stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po úspěšném ukončení studia ve střední škole absolvoval

- a) studium jiné, než uvedené v odstavcích 1 až 3, ve vzdělávací instituci nebo v zaměstnání a případně další odbornou přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, nebo
- b) další odbornou přípravu vyžadovanou jako doplněk studia ve střední škole.

(5) Pokud byly vzdělání a příprava, potvrzené dokladem o formální kvalifikaci podle odstavců 1 až 4, získány z větší části mimo členské státy, a je-li tento doklad o formální kvalifikaci uznán v členském státě původu jako doklad o formální kvalifikaci, který uchazeče činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti, musí být tento doklad doplněn potvrzením příslušného orgánu členského státu původu, že uchazeč předmětnou činnost vykonával po dobu nejméně 3 let, nebo nejméně 2 let v případě dokladu o formální kvalifikaci prvního stupně.

(6) Za doklad o formální kvalifikaci čtvrtého stupně se považuje rovněž doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu po úspěšném absolvování vzdělání a přípravy v tomto nebo v jiném členském státě, uznány příslušným orgánem členského státu původu za rovnocenný dokladu o formální kvalifikaci čtvrtého stupně, který

- a) uchazeče činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu [§ 3 písm. b)], nebo potvrzuje vzdělání a přípravu, které uchazeče odborně připravily pro výkon předmětné činnosti, pokud předmětná činnost není v
- b) tomto státě regulovanou činností a pokud toto uznávání bylo předem oznámeno ostatním členskými státy a Komisi Evropských společenství (dále jen "Komise").

Ustanovení věty prvé se obdobně vztahuje na doklad o formální kvalifikaci třetího, druhého a prvního stupně.

§ 5

Odborná kvalifikace osob poskytujících služby

(1) Osoba, která je usazena³⁾ v jiném členském státě a na území České republiky poskytuje ojedinele nebo dočasně služby⁴⁾ (dále jen "poskytovatel služby"), jejichž součástí je výkon regulované činnosti, je oprávněna vykonávat tuto činnost, aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle tohoto zákona.

(2) Uznávací orgán je oprávněn přezkoumat odbornou kvalifikaci a jinou způsobilost poskytovatele služby a jeho odpovědného zástupce, je-li ustaven, pokud existuje důvodné podezření, že dochází k závažnému ohrožení zájmů uvedených v § 2 odst. 2 nebo k neoprávněnému poskytování služeb. Za tím účelem si vyžádá potřebné informace od příslušného orgánu členského státu usazení postupem podle § 30 až 35, nebo od správního úřadu, jemuž je poskytování služeb oznámeno podle zvláštního právního předpisu. Pokud zjistí nedostatky v odborné kvalifikaci poskytovatele služby, které závažně ohrožují zájmy uvedené v § 2 odst. 2, omezí nebo zakáže podle okolností konkrétního případu poskytovateli služby výkon regulované činnosti na území České republiky, dokud nebude jeho odborná kvalifikace uznána podle tohoto nebo zvláštního zákona. Uznávací orgán se při rozhodování řídí zásadou přiměřenosti.

(3) Poskytovatel služby používá při výkonu regulované činnosti na území České republiky profesní označení užívané v členském státě původu, pokud takové profesní označení existuje, a to v úředním jazyce tohoto státu; spolu s tímto profesním označením lze uvádět i jeho český překlad.

Hlava II

Postup uznávacího orgánu při uznávání odborné kvalifikace

Díl 1

Obecná ustanovení k uznávání odborné kvalifikace

§ 6

(1) Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti doklad o formální kvalifikaci podle § 4, postupuje uznávací orgán podle § 8 až 15. Pokud je uchazeč držitelem jiného dokladu o formální kvalifikaci nebo dokladu o formální kvalifikaci vydaného ve třetím státě, postupuje uznávací orgán podle § 16.

(2) Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti průkaz způsobilosti, postupuje uznávací orgán podle § 17. Vyžaduje-li se v České republice doklad o ukončení základního nebo všeobecného středního vzdělání, postupuje uznávací orgán podle § 18.

(3) Hodlá-li uchazeč v České republice vykonávat regulovanou činnost v oblasti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu, postupuje uznávací orgán podle § 19.

§ 7

Uznávání odborné praxe

(1) Uznávací orgán uzná odbornou praxi uchazeče, pokud uchazeč předloží doklad o odborné praxi vykonané v členském státě v oboru a v délce požadované zvláštním právním předpisem. Ustanovení zvláštního právního předpisu stanovující zvláštní požadavky na výkon odborné praxe tím nejsou dotčena.

(2) Pokud uchazeč získal odbornou praxi ve třetím státě a tato odborná praxe byla uznána v členském státě původu, použije se odstavec 1 obdobně. Pokud tato odborná praxe nebyla uznána v členském státě původu, může uznávací orgán požadovat předložení

dalších dokladů prokazujících obsah a délku uchazečovy odborné praxe.

Díl 2

Uznávání odborné kvalifikace, vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti doklad o formální kvalifikaci

§ 8

Uznávání dokladu o formální kvalifikaci podle § 4

(1) Uznávací orgán, za podmínek uvedených v § 11 a 12, uzná odbornou kvalifikaci uchazeče jako rovnocennou odborné kvalifikaci vyžadované v České republice, pokud uchazeč

je držitelem dokladu o formální kvalifikaci podle § 4, který jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu [§ 3 písm. b)] a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší,⁵⁾ než doklad o formální kvalifikaci vyžadovaný v České republice,

předmětnou činnost vykonával po dobu 2 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém předmětná činnost není regulovanou činností, a je držitelem dokladu o

b) formální kvalifikaci podle § 4 prokazujícího, že uchazeč absolvoval vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují v tomto členském státě pro výkon předmětné činnosti, a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší,⁶⁾ než doklad o formální kvalifikaci vyžadovaný v České republice, nebo

je držitelem dokladu o formální kvalifikaci podle § 4 uděleného po ukončení regulovaného vzdělání, které jej odborně připravuje v členském státě původu pro výkon předmětné činnosti, je-li tento doklad nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší,⁶⁾ než doklad o formální kvalifikaci vyžadovaný v České republice.

(2) Pokud uchazeč hodlá v České republice vykonávat regulovanou činnost a vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci třetího nebo druhého stupně, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče za podmínek uvedených v § 11 a 12, pokud uchazeč předloží doklad o regulovaném vzdělání uvedeném v příloze č. 3 k tomuto zákonu, které jej odborně připravuje pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu.

(3) Pokud uchazeč hodlá v České republice vykonávat regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci prvního stupně, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, za podmínek uvedených v § 12, pokud uchazeč předmětnou činnost vykonával po dobu 3 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém není předmětná činnost regulovanou činností.

§ 9

Uznávání odborné praxe

Vyžaduje-li se v České republice odborná praxe v návaznosti na získaný doklad o formální kvalifikaci a nelze-li uznat uchazečovu odbornou praxi podle § 7, považuje se tato odborná praxe za praxi pod dohledem, která je součástí vzdělání a přípravy vyžadované v České republice.

§ 10

Kompenzační opatření

Uznávací orgán může před uznáním odborné kvalifikace uchazeče požadovat, aby uchazeč prokázal výkon předmětné činnosti ve stanovené délce, absolvoval adaptační období, nebo složil rozdílovou zkoušku (dále jen "kompenzační opatření"). Uznávací orgán může uložit pouze jedno kompenzační opatření.

§ 11

Prokazování výkonu předmětné činnosti

(1) Uznávací orgán může požadovat, aby uchazeč prokázal výkon předmětné činnosti v členském státě původu, pokud

a) uchazeč hodlá vykonávat v České republice regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci vyššího stupně než prvního,

b) uchazeč je držitelem dokladu o formální kvalifikaci vyššího stupně než prvního a

délka vzdělání a přípravy po získání úplného středního, úplného středního odborného nebo středního vzdělání (dále jen "délka vzdělání a přípravy") uchazeče je nejméně o 1 rok kratší, než délka vzdělání a přípravy vyžadované v České republice (dále jen "chybějící doba").

(2) V případě dokladu o formální kvalifikaci podle § 4 odst. 6 se délkou vzdělání a přípravy uchazeče rozumí délka vzdělání a přípravy potřebná pro vydání dokladu o formální kvalifikaci příslušného stupně v uznávajícím členském státě.

(3) Prokázání výkonu předmětné činnosti se nepožaduje, pokud se pro výkon této činnosti v České republice vyžaduje doklad o vzdělání a přípravě uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(4) Požadovaná délka výkonu předmětné činnosti nesmí přesahovat 4 roky a zároveň nesmí přesahovat

a) dvojnásobek chybějící doby, pokud se chybějící doba týká studia nebo zkušební praxe,

b) chybějící dobu, pokud se tato chybějící doba týká praxe pod dohledem.

(5) Uznávací orgán určí délku výkonu předmětné činnosti v rozhodnutí podle § 24.

(6) Doba, po kterou uchazeč předmětnou činnost vykonával v členském státě původu podle § 8 odst. 1 písm. b), se započítává do doby výkonu předmětné činnosti podle předchozích odstavců.

Adaptační období a rozdílová zkouška

§ 12

(1) Pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, uznávací orgán je oprávněn požadovat, aby uchazeč absolvoval adaptační období nebo složil rozdílovou zkoušku, pokud

- a) obsah vzdělání a přípravy uchazeče, z hlediska teoretických a praktických oblastí uvedených v dokladu o formální kvalifikaci uchazeče, je podstatně rozdílný od obsahu vzdělání a přípravy vyžadovaného v České republice,
- b) uchazeč hodlá v rámci profese v České republice vykonávat skupinu regulovaných činností, přičemž v členském státě původu vykonává nebo vykonával jen některé z těchto regulovaných činností, a obsah vzdělání a přípravy uchazeče je podstatně rozdílný od obsahu vzdělání a přípravy vyžadovaného v České republice, nebo
- c) uznávací orgán postupuje podle § 8 odst. 3.

(2) Uznávací orgán kompenzační opatření podle odstavce 1 neuloží a uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud je podstatný rozdíl v obsahu vzdělání a přípravy nahrazen znalostmi nebo zkušenostmi nabytými v průběhu dosavadního výkonu předmětné činnosti nebo potvrzeními na základě jiného dokladu o odborné kvalifikaci uchazeče.

(3) Pro účely odstavců 1 a 2 se rozumí

- obsahem vzdělání a přípravy vyžadovaným v České republice teoretické a praktické oblasti, které jsou součástí obsahu vzdělání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o formální kvalifikaci vyžadovaného v České republice, a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti,
- a) při posuzování, zda je rozdíl v obsahu vzdělání a přípravy podstatný, uznávací orgán přihledne zejména k tomu, zda odborná kvalifikace uchazeče poskytuje záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 srovnatelné se zárukami, které vyžaduje zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti; uznávací orgán se při rozhodování řídí zásadou přiměřenosti.
 - b) kvalifikace uchazeče poskytuje záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 srovnatelné se zárukami, které vyžaduje zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti; uznávací orgán se při rozhodování řídí zásadou přiměřenosti.

(4) Pokud uznávací orgán uloží kompenzační opatření podle odstavce 1, umožní uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím nebo rozdílovou zkouškou. V případě regulované činnosti uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu uloží uznávací orgán kompenzační opatření uvedené v této příloze.

(5) Zvláštní právní předpis nebo stavovský předpis stanoví teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon regulované činnosti podle odstavce 3 písm. a).

§ 13

(1) Adaptačním obdobím se rozumí období výkonu regulované činnosti v České republice pod dohledem odborně způsobilé osoby. Součástí adaptačního období může být i další vzdělání nebo příprava zaměřené na doplnění odborné kvalifikace.

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu adaptačního období, a to

- a) délku adaptačního období,
- b) oblasti podle odstavce 2, jejichž znalost je uchazeč povinen si doplnit v rámci adaptačního období,
- c) způsob vyhodnocení adaptačního období.

(4) Délka adaptačního období nesmí překročit 3 roky. Pokud uchazeč hodlá vykonávat v České republice regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci prvního stupně, nesmí délka adaptačního období překročit 2 roky.

(5) Na základě vyjádření odborně způsobilé osoby uvedené v odstavci 1 uznávací orgán vyhodnotí, zda byl splněn účel adaptačního období, po uplynutí doby stanovené podle odstavce 3 písm. a) nebo požádá-li o to uchazeč po uplynutí poloviny této doby a poté po uplynutí každých 6 měsíců. Účel adaptačního období je splněn, pokud uchazeč prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. b). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

§ 14

(1) Rozdílovou zkouškou se rozumí zkouška zaměřená na posouzení schopnosti uchazeče vykonávat regulovanou činnost v České republice. Rozdílová zkouška se koná před uznávacím orgánem, jiným správním úřadem, na vysoké škole nebo jiné vzdělávací instituci příslušného cílového zaměření (dále jen "zkušební zařízení").

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu rozdílové zkoušky, a to

- a) oblasti podle odstavce 2, které budou předmětem rozdílové zkoušky, a
- b) průběh a způsob hodnocení rozdílové zkoušky.

(4) Rozdílová zkouška má zpravidla písemnou a ústní část. Rozdílová zkouška se skládá zpravidla v českém jazyce. Náklady spojené s provedením rozdílové zkoušky, nejvýše však 3 000 Kč, hradí uchazeč.

(5) Zkušební zařízení vyhodnotí, zda uchazeč v rozdílové zkoušce prospěl či neprospěl. Uchazeč ve zkoušce prospěl, pokud prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. a). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

§ 15

Zvláštní právní předpis nebo stavovský předpis může stanovit pro jednotlivé regulované činnosti nebo pro skupinu regulovaných činností podrobnosti určování požadované délky výkonu předmětné činnosti a podmínek výkonu adaptačního období nebo rozdílové zkoušky.

§ 16

Zvláštní případy uznávání dokladů o odborné kvalifikaci

(1) Je-li uchazeč držitelem jiného dokladu o formální kvalifikaci než dokladu o formální kvalifikaci podle § 4, nebo je-li uchazeč držitelem dokladu o formální kvalifikaci pro výkon regulované činnosti v oblasti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu a jeho odborná kvalifikace nebyla uznána podle § 19 odst. 1, nebo získal-li uchazeč doklad o formální kvalifikaci ve třetím státě, kromě případu uvedeného v § 4 odst. 5, uznávací orgán zkoumá znalosti a dovednosti potvrzené doklady o odborné kvalifikaci uchazeče a provede jejich srovnání s obsahem vzdělání a přípravy vyžadovaným v České republice. Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud neprokáže, že mezi obsahem vzdělání a přípravy uchazeče a obsahem vzdělání a přípravy vyžadovaným v České republice je podstatný rozdíl. V opačném případě nabídne uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou. Ustanovení § 9, § 12 až 14 se použijí obdobně.

(2) Pokud doklad o formální kvalifikaci uchazeče vydaný ve třetím státě nebyl uznán v členském státě původu, může uznávací orgán požadovat předložení dalších dokladů prokazujících obsah vzdělání a přípravy uchazeče.

Díl 3

Zvláštní způsoby uznávání odborné kvalifikace

§ 17

Uznávání průkazu způsobilosti

Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti průkaz způsobilosti, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, jestliže uchazeč

- a) vlastní průkaz způsobilosti vyžadovaný v členském státě původu pro výkon regulované činnosti a tento průkaz je vydán příslušným orgánem nebo institucí členského státu, nebo
 - b) prokáže jinou odbornou kvalifikaci získanou v členském státě,
- pokud odborná kvalifikace uchazeče poskytuje záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 srovnatelné se zárukami, které vyžaduje zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti.

§ 18

Uznávání dokladu o ukončení základního nebo všeobecného středního vzdělání

Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti doklad o ukončení základního nebo všeobecného středního vzdělání, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, je-li uchazeč držitelem dokladu o vzdělání odpovídajícího stupně vydaného příslušným orgánem nebo institucí jiného členského státu.

§ 19

Uznávání odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti v oblastech uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu

(1) Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče pro výkon regulované činnosti v oblasti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pokud uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu

v případě činností uvedených v seznamu č. 1 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 6 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
 2. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
- a)
3. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v postavení zaměstnance, nebo
 4. po dobu 5 po sobě jdoucích let ve vedoucím postavení, z toho nejméně 3 roky v odborné funkci s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, přičemž v případech uvedených v bodech 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

v případě činností uvedených v seznamu č. 2 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 6 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
 2. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
- b)
3. po dobu 4 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
 4. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v postavení zaměstnance,
 5. po dobu 5 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, nebo

6. po dobu 6 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, přičemž v případech uvedených pod body 1 a 4 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

v případě činností uvedených v seznamu č. 3 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 6 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, nebo
- c) 3. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v postavení zaměstnance, přičemž v případech uvedených pod body 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

v případě činností uvedených v seznamu č. 4 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 5 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
- d) 3. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
4. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 3 roky v postavení zaměstnance, nebo
5. po dobu 3 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

- e) v případě činností uvedených v seznamu č. 5 přílohy č. 2 k tomuto zákonu po dobu 3 let v nezávislém nebo vedoucím postavení, přičemž výkon předmětné činnosti nesmí být ukončen více než 2 roky přede dnem podání žádosti podle § 22, případně po dobu delší, pokud zvláštní právní předpis umožňuje přerušeni výkonu předmětné činnosti po delší dobu,

v případě činností uvedených v seznamu č. 6 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o formální kvalifikaci, potvrzujícího vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
- f) 3. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 3 roky v postavení zaměstnance, nebo
4. po dobu 3 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o formální kvalifikaci, potvrzujícího vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, přičemž v případech uvedených pod body 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22.

(2) Výkonem předmětné činnosti ve vedoucím postavení se podle odstavce 1 rozumí výkon předmětné činnosti v příslušném odborném odvětví v postavení

- a) osoby vedoucí nebo osoby pověřené vedením podniku nebo organizační složky podniku,
- b) odpovědného zástupce podnikatele nebo osoby podle písmene a), nebo
- c) vedoucího zaměstnance pověřeného obchodními nebo odbornými záležitostmi s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku.

(3) V případě, že je uchazeč držitelem dokladu o nejméně dvouletém, ale méně než tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, považuje se tento doklad za doklad o tříletém vzdělání a přípravě podle odstavce 1; požadovaná doba výkonu předmětné činnosti v nezávislém nebo vedoucím postavení podle odstavce 1 písm. a) bodů 2 a 4, písm. b) bodu 2, písm. c) bodu 2 a písm. d) bodu 2 nebo v postavení zaměstnance podle odstavce 1 písm. b) bodu 5 se prodlužuje o tuto chybějící dobu vzdělání a přípravy.

(4) Pokud nelze uznat odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 1, použije se ustanovení § 16 obdobně.

Hlava III **Uznávání jiné způsobilosti**

§ 20

(1) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice splnění podmínky bezúhonnosti, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění této podmínky. Tímto dokladem je výpis z rejstříku trestů nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který dokládá, že požadavky na bezúhonnost pro výkon regulované činnosti jsou splněny.

(2) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o tom, že na majetek uchazeče nebyl prohlášen konkurs, nebo doklad o tom, že uchazeč vykonával činnost s péčí řádného hospodáře jako prokurista nebo jako statutární orgán nebo člen statutárního nebo jiného orgánu právnické osoby, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, nebo doklad o tom, že uchazeč nebyl postížen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění v souvislosti s výkonem předmětné činnosti, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který tuto skutečnost prokazuje.

(3) Nevydávají-li příslušné orgány členských států doklady podle odstavců 1 a 2, nahrazují se čestným prohlášením, které uchazeč učinil před příslušným orgánem členského státu původu anebo, je-li to vhodné, před notářem usazeným v členském státu původu.

(4) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice splnění podmínky zdravotní způsobilosti uchazeče, považuje se za dostačující doklad o zdravotní způsobilosti vyžadovaný členským státem původu. Nepožaduje-li členský stát původu pro výkon

předmětné činnosti zdravotní způsobilost, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(5) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o finanční způsobilosti pro výkon regulované činnosti uchazeče, považuje se za dostačující doklad vydaný peněžním ústavem v členském státě původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(6) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti, považuje se za dostačující potvrzení vydané uchazeči pojišťovnou v členském státě původu, pokud je z tohoto potvrzení zřejmé, že rozsah a podmínky pojištění odpovídají požadavkům zvláštního právního předpisu.

(7) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice, aby uchazeč učinil čestné prohlášení a forma takového prohlášení nemůže být použita státními příslušníky jiného členského státu zejména z důvodu jejich státní příslušnosti, náboženského vyznání nebo pro rozpor s jejich svědomím, uznávací orgán zajistí uchazeči možnost učinit čestné prohlášení jinou vhodnou formou.

(8) Doklad uvedený v odstavcích 1 až 4 a odstavci 6 nesmí být starší než 3 měsíce.

§ 21

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu regulované činnosti.

Hlava IV Řízení o uznání odborné kvalifikace

§ 22 Žádost

(1) Uchazeč předkládá žádost o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu. Uchazeč může žádost předložit i Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen "ministerstvo"), které ji bez zbytečného odkladu postoupí uznávacímu orgánu. Uchazeč může současně požádat o uznání jiné způsobilosti.

(2) Uchazeč v žádosti uvede

- a) jméno a příjmení, datum narození, státní příslušnost, adresu pro doručování písemností,
- b) regulovanou činnost, kterou hodlá v České republice vykonávat,
- c) zamýšlenou formu výkonu regulované činnosti (podnikatel, zaměstnanec).

(3) Pokud tento zákon nestanoví jinak, doloží uchazeč svou žádost

- a) průkazem totožnosti a dokladem osvědčujícím jeho státní příslušnost,
- b) dokladem o odborné kvalifikaci,
- c) dokladem o jiné způsobilosti,
- d) dokladem o zaplacení správního poplatku.

Uznávací orgán však může požadovat od uchazeče předložení jen těch dokladů, které jsou nezbytné k posouzení žádosti.

(4) Z dokladu o formální kvalifikaci musí být zřejmý jeho stupeň, popřípadě jiné náležitosti vyžadované tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem, a musí z něho vyplývat délka a obsah vzdělání a přípravy, které prokazuje.

(5) Dokladem o výkonu předmětné činnosti je doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, pokud je na jeho území předmětná činnost regulovanou činností nebo podléhá dohledu správního orgánu. Pokud v členském státě původu není předmětná činnost regulovanou činností, výkon předmětné činnosti nepodléhá dohledu správního orgánu a příslušný orgán nebo instituce takový doklad nevydává, může být dokladem o výkonu předmětné činnosti i doklad prokazující výkon předmětné samostatné výdělečné činnosti uchazečem, doklad vydaný zaměstnavatelem uchazeče nebo jiný doklad prokazující, že uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu. Doklad o výkonu předmětné činnosti obsahuje údaje potřebné pro posouzení žádosti o uznání odborné kvalifikace, zejména údaje o délce, obsahu a formě výkonu předmětné činnosti.

(6) Doklad uvedený v odstavci 3 se předkládá v originále nebo v kopii. Doklad uvedený v odstavci 3 písm. b) a c) musí být přeložen do českého jazyka, pokud v něm není vydán nebo pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak. V případě pochybností o správnosti překladu je uznávací orgán oprávněn požadovat přeložení tohoto dokladu do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočníků.⁷⁾

(7) Doklad vydaný příslušnými orgány členských států se považuje za veřejnou listinu. Pravost razítek a podpisů na této listině se neověřuje. Má-li uznávací orgán pochybnosti o pravosti předloženého dokladu, požádá příslušný orgán jiného členského státu podle § 30 až 35 o potvrzení jeho pravosti.

§ 23 Řízení

Řízení o uznání odborné kvalifikace probíhá před uznávacím orgánem v českém jazyce.

§ 24 Rozhodnutí

(1) Uzná-li uznávací orgán odbornou kvalifikaci uchazeče, vydá o tom rozhodnutí. V rozhodnutí uznávací orgán kromě obecných náležitostí uvede

- a) regulovanou činnost, pro niž byla uznána odborná kvalifikace, a
- b) formu výkonu regulované činnosti, pro niž byla uznána odborná kvalifikace.

(2) Požaduje-li uznávací orgán před uznáním odborné kvalifikace uchazeče splnění kompenzačních opatření, uvede v rozhodnutí požadované kompenzační opatření. V případě, že uznávací orgán postupuje podle § 11, uvede požadovanou délku výkonu předmětné činnosti. V případě, že uznávací orgán postupuje podle § 12, uvede podmínky vykonání adaptačního období nebo rozdílové zkoušky (§

13 odst. 3, § 14 odst. 3). Pokud volba mezi adaptačním obdobím nebo rozdílovou zkouškou náleží uchazeči, uvede podmínky výkonu obou kompenzačních opatření. Odborně způsobilým k výkonu regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu se uchazeč stává až rozhodnutím vydaným podle odstavce 6. Uznávací orgán uvede tuto skutečnost v rozhodnutí.

(3) Uznávací orgán vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti o uznání odborné kvalifikace, nemůže-li být odborná kvalifikace uchazeče uznána.

(4) Je-li součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace též žádost o uznání jiné způsobilosti, uznávací orgán současně rozhodne o tom, zda uchazeč splňuje požadavky jiné způsobilosti vyžadované zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti.

(5) Uznávací orgán je povinen o žádosti rozhodnout ve lhůtě do 90 dnů ode dne předložení úplné žádosti, včetně všech dokladů nezbytných k posouzení žádosti. Ve zvláště složitých případech nebo v případech, ve kterých se požadují informace podle § 32, rozhodne uznávací orgán ve lhůtě do 120 dnů. Uznávací orgán po právní moci rozhodnutí vrátí uchazeči doklady uvedené v § 22 odst. 3, pokud byly předloženy v originále nebo v ověřené kopii.

(6) Pokud uchazeč následně doloží splnění kompenzačního opatření uvedeného v rozhodnutí vydaném podle odstavce 2, uznávací orgán o tom bez zbytečného odkladu vydá rozhodnutí. Vydání tohoto rozhodnutí nepodléhá správnímu poplatku.

§ 25 **Spojené řízení**

(1) Řízení o uznání odborné kvalifikace probíhá samostatně nebo jako součást řízení, ve kterém se rozhoduje o zahájení regulované činnosti. Orgán příslušný v tomto řízení předá podklady pro rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu. Pro spojené řízení se použije lhůta podle § 24 odst. 5. Pokud uznávací orgán vydá rozhodnutí podle § 24 odst. 2, řízení o zahájení regulované činnosti se přeruší a v řízení se pokračuje poté, co uchazeč doloží splnění kompenzačního opatření.

(2) Spojené řízení nelze provést

- a) pokud právo zahájení regulované činnosti vzniká na základě ohlášení nebo oznámení, nebo
- b) u činnostech, které jsou upraveny živnostenským zákonem.

Hlava V **Právní účinky uznání odborné kvalifikace**

§ 26

(1) Uchazeč, jemuž byla podle tohoto zákona uznána odborná kvalifikace, se považuje za osobu odborně způsobilou k výkonu regulované činnosti podle zvláštních právních předpisů. Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti splnění jiných podmínek, než podmínky odborné kvalifikace, případně jiné způsobilosti, nejsou uznáním podle tohoto zákona dotčeny.

(2) Uznání odborné kvalifikace nezakládá uchazeči právní nárok na přijetí do pracovního, služebního nebo obdobného poměru.

(3) Ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících uznávání zahraničního vzdělání v České republice⁸⁾ se na uznávání podle tohoto zákona nevztahují; požadavky stanovené zvláštními právními předpisy pro přijetí ke studiu ve vyšší odborné škole⁹⁾ a na vysoké škole¹⁰⁾ nejsou uznáním odborné kvalifikace podle tohoto zákona dotčeny.

§ 27 **Používání profesních označení**

Jestliže je v České republice regulovaná činnost vykonávána výhradně osobami užívajícími při výkonu regulované činnosti zvláštního profesního označení podle zvláštního právního předpisu, má uchazeč, jemuž byla podle tohoto nebo jiného zákona uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost a který splnil další požadavky stanovené zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti v České republice, právo používat toto profesní označení.

Hlava VI **Výkon veřejné správy v oblasti uznávání odborné kvalifikace**

§ 28 **Ministerstvo**

(1) Ústředním správním úřadem odpovědným za koordinaci správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace je ministerstvo.

(2) Ministerstvo

- a) koordinuje činnost uznávacích orgánů podle tohoto zákona v České republice,
- b) zastupuje Českou republiku ve skupině národních koordinátorů na úrovni Evropského společenství,¹¹⁾ vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů a právních předpisů Evropského společenství¹⁾ (dále jen "obecný systém uznávání kvalifikací"), zejména poskytováním informací o obecném systému uznávání kvalifikací, o zvláštních právních předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti, o možnostech a podmínkách uznání dokladu o odborné kvalifikaci v České republice, o věcně příslušném uznávacím orgánu a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona,
- d) vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro obecný systém uznávání kvalifikací pro státní příslušníky členských států, kteří hodlají žádat o uznání odborné kvalifikace získané v České republice pro výkon regulované činnosti v jiném členském státě, zejména poskytováním informací o informačních místech v jiných členských státech,
- e) vede evidenci všech uchazečů, včetně údajů o výsledku řízení o uznání jejich odborné kvalifikace,
- f) provádí administrativní spolupráci podle § 30 až 35,

- g) projednává s Komisí výjimky z povinnosti umožnit uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou,¹²⁾
- h) projednává s Komisí změny právních předpisů Evropských společenství v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací,¹³⁾
- i) připravuje pro Komisi pravidelné zprávy o aplikaci tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací,
- j) poskytuje platná znění tohoto zákona a zvláštních právních předpisů v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací ostatním členským státům a Komisi,
- k) vydává sdělením ve Věstníku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy seznam regulovaných činností v České republice, členěný podle příslušnosti uznávacích orgánů a podle působnosti směrnic Evropského společenství v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací, a průběžně jej aktualizuje,
- l) vydává sdělením ve Věstníku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy seznam profesních sdružení podle § 3 písm. g) bodu 4 a průběžně jej aktualizuje.¹⁴⁾

(3) Ministr školství, mládeže a tělovýchovy jmenuje a odvolává národního koordinátora České republiky pro obecný systém uznávání kvalifikací (dále jen "národní koordinátor"), který plní úkoly ministerstva podle odstavce 2 písm. a), b) a f).

(4) K zabezpečení plnění úkolů podle odstavce 2 může ministerstvo zřizovat organizační složky státu.¹⁵⁾

§ 29 Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem, oprávněným rozhodnout v konkrétní věci o uznání odborné kvalifikace, je ústřední správní úřad České republiky, do jehož působnosti regulovaná činnost náleží nebo jehož působnost je regulované činnosti nejbližší. V případě, že uchazeč hodlá vykonávat regulovanou činnost jako podnikatel ve formě živnosti nebo jako odpovědný zástupce držitele živnostenského oprávnění, je uznávacím orgánem Ministerstvo průmyslu a obchodu. V případě, že o oprávnění vykonávat regulovanou činnost rozhoduje podle zvláštního právního předpisu profesní komora, je uznávacím orgánem tato komora.

(2) Uznávací orgán

- a) přijímá žádosti o uznání odborné kvalifikace (§ 22) a rozhoduje o nich,
- b) vede evidenci uchazečů, včetně údajů o stavu řízení o uznání jejich odborné kvalifikace,
- c) spolupracuje s ministerstvem při plnění úkolů podle § 28 odst. 2 písm. c) až k),
- d) informuje uchazeče o možnostech a podmínkách uznání dokladu o jejich odborné kvalifikaci v České republice, o zvláštních právních předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona, vydává v rámci své působnosti právní, případně stanovské předpisy, které upřesňují stanovení požadované délky výkonu
- e) předmětné činnosti podle § 11 a podmínek výkonu adaptačního období nebo rozdílové zkoušky podle § 13 a 14 a které stanovují teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadovaný v České republice pro výkon regulované činnosti podle § 12 odst. 3 písm. a), a
- f) plní další úkoly stanovené tímto nebo zvláštním zákonem.

(3) Ostatní správní úřady, vysoké školy a další vzdělávací instituce České republiky spolupracují na žádost uznávacího orgánu v řízení o uznání odborné kvalifikace. Za tímto účelem zejména podávají uznávacímu orgánu vysvětlení, poskytují mu svá odborná stanoviska a spolupracují při pořádání rozdílové zkoušky.

(4) Státním příslušníkům členských států, kteří hodlají vykonávat regulovanou činnost v jiném členském státě, uznávací orgán vydává doklad

- a) o délce, obsahu a formě výkonu předmětné činnosti v České republice, pokud tato činnost v České republice podléhá dohledu uznávacího nebo jiného správního orgánu,
- b) o tom, zda osoba splňuje požadavek bezúhonnosti pro výkon předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu, pokud tento předpis bezúhonnost vyžaduje, a zda byla správně nebo disciplinárně postižena v souvislosti s výkonem předmětné činnosti v České republice,
- c) o tom, zda předmětná činnost je v České republice regulovanou činností a zda je osoba pro její výkon odborně kvalifikována, a
- d) o tom, zda je osoba zdravotně způsobilá pro výkon regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu, pokud tento předpis zdravotní způsobilost vyžaduje.

Hlava VII Administrativní spolupráce s orgány členských států

§ 30

(1) Orgány, pověřené výkonem správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace, poskytují, požadují nebo přijímají informace ve spolupráci s příslušnými orgány jiných členských států. Administrativní spolupráce se provádí za účelem sdělení, zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24 nebo v zájmu koordinace společného postupu členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace.

(2) Administrativní spolupráce se provádí v souladu s ustanoveními této hlavy a zvláštních právních předpisů, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo právní předpis Evropských společenství nestanoví jinak.

(3) Předmětem administrativní spolupráce jsou informace

- a) o společném postupu příslušných orgánů členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace,
- b) o tom, zda poskytovatel služby (§ 5) je usazen v jiném členském státě a zda splnil všechny podmínky stanovené právními předpisy členského státu usazení pro výkon předmětné činnosti,
- c) o tom, zda je předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností,
- d) o tom, zda jsou vzdělání a příprava uchazeče regulovaným vzděláním,
- e) o tom, zda byl uchazeč pravomocně odsouzen pro trestný čin nebo postižen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění v souvislosti s výkonem předmětné činnosti,

- f) spočívající v ověření pravosti dokladu o odborné kvalifikaci, a
- g) o dalších skutečnostech rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24.

§ 31

Orgány příslušné pro provádění administrativní spolupráce

Příslušným orgánem v České republice k provádění administrativní spolupráce je ministerstvo, národní koordinátor nebo uznávací orgán (dále jen "příslušný orgán České republiky"). Při provádění administrativní spolupráce příslušný orgán České republiky komunikuje s příslušnými orgány jiného členského státu, zpravidla s národním koordinátorem členského státu nebo orgánem členského státu, v jehož působnosti je předmětná činnost regulována nebo který vykonává dohled nad výkonem předmětné činnosti (dále jen "příslušný orgán jiného členského státu").

§ 32

Požadování informací

(1) Příslušný orgán České republiky může od příslušného orgánu jiného členského státu požadovat informace v případě potřeby zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24, pokud vyčerpal vlastní obvyklé zdroje informací, které mohl v daném případě využít.

(2) Příslušný orgán České republiky podá písemnou žádost příslušnému orgánu jiného členského státu. Žádost musí obsahovat kromě náležitostí stanovených právními předpisy tohoto členského státu rovněž údaj o požadované informaci a údaje o předmětu řízení o uznání odborné kvalifikace a identifikační údaje uchazeče, v míře nezbytné ke splnění účelu.

(3) Příslušný orgán České republiky může ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu jinou formu požadování informací.

(4) Pokud příslušný orgán jiného členského státu neposkytne požadovanou informaci včas tak, aby bylo možno vydat rozhodnutí o uznání kvalifikace ve lhůtě stanovené podle § 24 odst. 5, uznávací orgán rozhodne na základě shromážděných důkazních prostředků.

(5) Získané informace může příslušný orgán České republiky předat dalšímu členskému státu jen se souhlasem příslušného orgánu členského státu, který informace poskytl.

§ 33

Poskytování informací

(1) Příslušný orgán České republiky na požádání příslušného orgánu jiného členského státu provede nezbytná šetření a poskytne požadované informace bez zbytečného odkladu. Pokud není možno informaci poskytnout do 30 dnů, vyrozumí se o tom příslušný orgán jiného členského státu.

(2) Zjistit nebo poskytnout informace příslušnému orgánu jiného členského státu lze jen v rozsahu, který umožňují právní předpisy České republiky.

(3) Příslušný orgán České republiky může odmítnout poskytnutí informací příslušnému orgánu jiného členského státu, pokud

- a) zvláštní zákon obsahuje přísnější podmínky povinnosti zachovávat mlčenlivost než ty, které jsou v právní úpravě žádajícího členského státu, a pokud tento stát těmto přísnějším podmínkám nevyhoví,
- b) poskytnutí informací by vedlo k porušení povinnosti mlčenlivosti uložené zvláštním právním předpisem nebo se jedná o informace, jejichž vyžádání by bylo v rozporu se zájmem bezpečnosti státu nebo s veřejným pořádkem,
- c) příslušný orgán žádajícího členského státu nevyčerpal své obvyklé zdroje informací, které mohly být vzhledem k okolnostem využity k získání požadovaných informací, nebo
- d) žádající členský stát není schopen z praktických nebo právních důvodů poskytnout obdobné informace.

(4) Vyskytnou-li se při zjišťování a poskytování požadovaných informací překážky podle odstavce 2 nebo 3, vyrozumí příslušný orgán České republiky o této situaci s uvedením důvodů neprodleně příslušný orgán jiného členského státu.

§ 34

Vzájemné poskytování informací

Příslušný orgán České republiky může pro skupiny jednotlivých případů ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu druh a rozsah informací, které bude při zachování vzájemnosti poskytovat nebo přijímat, včetně způsobu a lhůt předávání těchto informací. Ustanovení § 32 odst. 4 a 5 a § 33 odst. 2 až 4 se použijí obdobně.

§ 35

Ochrana informací a osobních údajů

Na informace poskytované v rámci administrativní spolupráce se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost stanovená zvláštním právním předpisem. Ochrana osobních údajů se řídí zvláštním právním předpisem.¹⁶⁾ Identifikační údaje uchazeče lze poskytovat a požadovat pouze v míře nezbytné ke splnění účelu administrativní spolupráce.

Hlava VIII

Společná ustanovení

§ 36

Na řízení podle tohoto zákona se vztahuje správní řád, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 37 Evropský hospodářský prostor

(1) Pro účely tohoto zákona se za státního příslušníka členského státu považuje i státní příslušník smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a občan Švýcarské konfederace.¹⁷⁾

(2) Pokud tento zákon požaduje předložení dokladů vydaných příslušným orgánem nebo institucí členského státu Evropské unie nebo výkon předmětné činnosti na území členského státu Evropské unie, rozumí se tím i doklady vydané příslušným orgánem nebo institucí smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a doklady vydané příslušným orgánem nebo institucí Švýcarské konfederace a výkon činnosti na území těchto států.¹⁷⁾

§ 38 Zmocnění

Uznávací orgán stanoví po projednání s národním koordinátorem prováděcím právním předpisem nebo stavovským předpisem seznam teoretických a praktických oblastí, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadovaný v České republice pro výkon regulované činnosti [§ 12 odst. 3 písm. a)], pokud tento obsah vzdělání a přípravy není zřejmý ze zvláštního právního předpisu.

ČÁST DRUHÁ Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 39

V § 7 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 474/1992 Sb., zákona č. 21/1993 Sb. a zákona č. 272/1996 Sb., se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

"(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy koordinuje činnost ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a profesních komor v oblasti systému uznávání odborné kvalifikace podle zvláštního zákona.¹⁾

¹⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace)". Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3 a dosavadní poznámky pod čarou č. 1), 1a), 2) a 3) se označují jako poznámky pod čarou č. 3), 2), 4) a 5), a to včetně odkazů v textu na ně.

ČÁST TŘETÍ Změna zákona o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady

§ 40

V § 3 odst. 3 písm. c) zákona č. 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady, ve znění zákona č. 15/1997 Sb., se za slovem "pořízena" čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova "to neplatí, pokud byla opatřena kopie prostřednictvím kopírovacího zařízení před pověřeným pracovníkem,".

ČÁST ČTVRTÁ Změna školského zákona

§ 41

Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 171/1990 Sb., zákona č. 522/1990 Sb., zákona č. 134/1993 Sb., zákona č. 190/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 49/1994 Sb., zákona č. 256/1994 Sb., zákona č. 138/1995 Sb., zákona č. 306/1999 Sb., zákona č. 19/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 284/2002 Sb., zákona č. 182/2003 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 51 odstavec 1 zní:

"(1) Pedagogickým pracovníkem působícím ve škole, předškolním zařízení nebo školském zařízení zařazeném do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení může být ten, kdo má odbornou kvalifikaci, sestávající z odborné a pedagogické způsobilosti, zdravotní způsobilost, úspěšně vykonal zkoušku z českého jazyka prokazující znalost českého jazyka a nebyl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin ani za trestný čin nedbalostní spáchaný v souvislosti s výkonem činnosti pedagogického pracovníka, což prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů.

2. V § 51 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Zkoušku podle odstavce 1, jež prokazuje znalost českého jazyka mimo rámec požadavků na odbornou a pedagogickou

způsobilost stanovených podle odstavce 4, lze vykonat na pracovišti vysoké školy zaměřeném na výuku českého jazyka, v zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků nebo ve státní jazykové škole. Vykonání zkoušky podle odstavce 1 se nevyžaduje u

- osoby, která získala úplné střední vzdělání nebo úplné odborné vzdělání vzděláváním ve střední škole s českým
- vyučovacím jazykem nebo vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou v českém jazyce,
 - osoby, u které není s ohledem na povahu pracovního místa pedagogického pracovníka znalost českého jazyka nezbytná,
 - osoby, která nebude působit ve škole s českým vyučovacím jazykem,
 - osoby, která úspěšně vykonala maturitní zkoušku z českého jazyka a literatury."

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

3. § 52 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 7), 8), 8a) až 8d) zní:

"§ 52 Uznávání odborné kvalifikace

(1) O uznání odborných kvalifikací a jiných způsobilostí požadovaných podle § 51 odst. 1 pro výkon činnosti pedagogického pracovníka, získaných státními příslušníky členských států Evropské unie a jejich rodinnými příslušníky⁷⁾ zcela nebo zčásti mimo území České republiky, rozhoduje ministerstvo podle zvláštního zákona o uznávání odborné kvalifikace.⁸⁾

(2) Pro účely uznávání podle odstavce 1 se za státní příslušníky členského státu Evropské unie považují rovněž

- státní příslušníci smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru,^{8a)} neuvedení v odstavci 1,
- občané Švýcarské konfederace,^{8b)}
- státní příslušníci dalších států, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, cizinci oprávnění pobývat trvale na území České republiky na základě povolení k pobytu^{8c)} nebo rozhodnutí o udělení azylu,^{8d)} neuvedení v odstavci 1 nebo v písmenech a) až c).

⁷⁾ Článek 11 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

⁸⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

^{8a)} Článek 39 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

§ 37 zákona č. 18/2004 Sb.

^{8b)} Článek 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy, na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob.

§ 37 zákona č. 18/2004 Sb.

^{8c)} Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{8d)} Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST PÁTÁ Změna zákona o státní památkové péči

§ 42

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 14a odst. 2 se slova "podle zvláštního právního předpisu."^{11a)} nahrazují slovy " , jehož skutková podstata souvisí s restaurováním, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen." Poznámka pod čarou č. 11a) se zrušuje.

2. V § 14a odst. 3 se slova "odborné způsobilosti" nahrazují slovy "odborné kvalifikace".

3. V § 14a odst. 4 se v úvodní části textu slova "Odborná způsobilost" nahrazují slovy "Odborná kvalifikace".

4. V § 14a odst. 4 písm. a) se slova "kvalifikačních předpokladů" nahrazují slovy "formální kvalifikace a odborné praxe", slova "vysokoškolské vzdělání v oboru restaurování" se nahrazují slovy "vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném magisterském studijním programu^{11a)} v oblasti umění se zaměřením na restaurování nebo vysokoškolské vzdělání získané studiem v magisterském programu v příslušném uměleckém oboru doplněné osvědčením o absolvování restaurátorského studia v rámci celoživotního vzdělávání,^{11a)} nebo vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném bakalářském studijním programu^{11a)} v oblasti umění se zaměřením na restaurování a 2 roky odborné praxe," a za slova "let" se vkládá slovo "odborné".

^{11a)} § 44 až 46 a § 60 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb."

5. V § 14a odst. 5 se na konci textu písmene b) doplňují slova "nejde-li o státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky,".

6. V § 14a odst. 5 písmeno c) zní:

"c) dokumentace nejméně 3 restaurátorských prací na věcech, které nejsou kulturními památkami, z nichž nejméně 1 nesmí být starší 2 let, provedených v restaurátorské specializaci, v níž se žádá o udělení povolení k restaurování."

7. V § 14a odst. 10 písm. c) se v první větě za slova "hrubým způsobem" vkládají slova "nebo méně závažným způsobem, ale opakovaně".

8. V § 14a se doplňují odstavce 13 a 14, které včetně poznámky pod čarou č. 11d) znějí:

"(13) Fyzické osobě, která je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, Ministerstvo kultury udělí povolení k restaurování, pokud jí je uznána odborná kvalifikace a bezúhonnost.

(14) V případě řízení o udělení povolení k restaurování státnímu příslušníkovi jiného členského státu Evropské unie než České republiky se vede spojené řízení o udělení povolení k restaurování a o uznání odborné kvalifikace a bezúhonnosti.^{11d)}

11d) § 25 zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace)."

9. Za § 14a se vkládají nové § 14b a 14c, které včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 11e), 11f), 11g) a 11h) znějí:

"Uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky pro restaurování kulturních památek § 14b

(1) Při uznávání odborné kvalifikace a bezúhonnosti státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen "žadatel") postupuje Ministerstvo kultury podle zvláštního právního předpisu.^{11e)}

(2) Osoba, která je oprávněna provádět v České republice podle zvláštního právního předpisu restaurování, aniž by požádala o uznání své odborné kvalifikace (dále jen "osoba oprávněná k restaurování"),^{11f)} písemně oznámí svůj záměr provést restaurování ve lhůtě 30 dnů před zahájením restaurování Ministerstvu kultury. Na osobu oprávněnou k restaurování se ustanovení § 14a odst. 1 nevztahuje.

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje

- a) jméno a příjmení osoby oprávněné k restaurování,
- b) adresu pro doručování písemností na území České republiky,
- c) předpokládanou dobu restaurování na území České republiky,
- d) restaurátorskou specializaci, kterou hodlá osoba oprávněná k restaurování na území České republiky vykonávat, oprávnění k restaurování věcí, které mají znaky kulturní památky podle § 2 a jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi, získané v jiném členském státě Evropské unie než České republice nebo doklad vydaný příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie než České republiky o tom, že je tato osoba oprávněna vykonávat restaurátorskou činnost ve státě původu nebo posledního pobytu v souladu s jeho právními předpisy,
- e) doklad o formální kvalifikaci vydaný v jiném členském státě Evropské unie než České republice, popřípadě doklad o výkonu předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu,^{11e)}
- f) dokumentaci záměru podle odstavce 2 zpracovanou v rozsahu žádosti o restaurování.^{11g)}

(4) Pokud při posuzování oznámení podle odstavce 2 jsou osvědčeny skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by osoba oprávněná k restaurování mohla restaurováním ohrozit nebo poškodit kulturní památku, anebo pokud osoba oprávněná k restaurování tuto svoji oznamovací povinnost nesplní, Ministerstvo kultury jí restaurování zakáže do doby, než bude uznána její odborná kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.^{11e)} V takovém případě je Ministerstvo kultury oprávněno přezkoumat odbornou kvalifikaci osoby oprávněné k restaurování způsobem podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo kultury může osobě oprávněné k restaurování zakázat restaurování podle odstavce 4 ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o záměru provést restaurování, nebo ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o tom, že osoba oprávněná k restaurování provádí restaurování, které kulturní památku ohrožuje nebo poškozuje.

(6) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu restaurování vydaného Ministerstvem kultury podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.

(7) Ministerstvo kultury vede evidenci osob oprávněných k restaurování, do níž se zapisuje

- a) jméno a příjmení osoby oprávněné k restaurování,
- b) adresa pro doručování písemností na území České republiky,
- c) restaurátorská specializace,
- d) předpokládaná doba restaurování na území České republiky osobou oprávněnou k restaurování,
- e) zákaz restaurování podle odstavce 4.

Ochrana osobních údajů, které se zapisují do evidence, se řídí zvláštním právním předpisem.^{11c)}

§ 14c

(1) Pokud bylo žadateli Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou rozdílové zkoušky, určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost Ministerstva kultury ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení této žádosti školu, na které žadatel složí uloženou rozdílovou zkoušku podle restaurátorské specializace, ve které žadatel hodlá působit v České republice.

(2) Ministerstvo kultury v žádosti podle odstavce 1 stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností žadatele. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) Pokud je žadateli Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou adaptačního období, Ministerstvo kultury současně stanoví

- a) délku a odborné zaměření adaptačního období,
- b) oblasti, jejichž znalost je nezbytná pro restaurování v restaurátorské specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice,
- c) obsah dokumentace restaurátorských prací v rozsahu nejvýše 3 prací provedených během adaptačního období a způsob jejího vyhodnocení,
- d) způsob vyhodnocení adaptačního období.

(4) Žadatel adaptační období absolvuje odbornou praxí v oboru restaurování vykonanou

v muzeu nebo galerii zřizovaných Ministerstvem kultury nebo krajem, v odborné organizaci státní památkové péče nebo Národní knihovně České republiky, pokud je v nich vytvořeno restaurátorské pracoviště, ve kterém je nejméně 1 zaměstnanec držitelem povolení k restaurování pro restaurátorskou specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice, nebo

- a) pod dohledem fyzické osoby, která je držitelem povolení k restaurování pro restaurátorskou specializaci, ve které žadatel hodlá
- b) působit v České republice, a která je současně pedagogem v oboru restaurování ve stejné specializaci na vysoké škole nebo vyšší odborné škole zařazené v síti škol a školských zařízení.^{11b)}

(5) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon činnosti restaurování, jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

^{11e)} Zákon č. 18/2004 Sb.

^{11f)} § 5 odst. 1 zákona č. 18/2004 Sb.

^{11g)} § 10 odst. 2 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění vyhlášky č. 538/2002 Sb.

^{11h)} § 12 odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb.).

10. V § 21 odst. 2 se za slovo "může" vkládají slova "na žádost" a za slovo "organizacím" se vkládají slova " , popřípadě fyzické osobě".

11. V § 21 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

"(3) Potřebnými předpoklady podle odstavce 2 se rozumí odborná kvalifikace fyzické osoby žádající o udělení povolení, nebo odborná kvalifikace fyzické osoby, která je v pracovním nebo jiném obdobném poměru k osobě žádající o udělení povolení, jejichž prostřednictvím bude zajištěna odbornost provádění archeologických výzkumů, a vybavení laboratorním zařízením a prostory nezbytně nutnými pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů. Odborná kvalifikace se prokazuje splněním formální kvalifikace, jíž je vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném magisterském studijním programu^{11a)} v oblasti společenských věd se zaměřením na archeologii, a 2 roky odborné praxe.". Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

12. V § 21 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:

"(6) Fyzické osobě, která je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, Ministerstvo kultury udělí za podmínek podle odstavce 2 povolení k provádění archeologických výzkumů, pokud jí je uznána odborná kvalifikace.

(7) V případě řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů státnímu příslušníkovi jiného členského státu Evropské unie než České republiky se vede spojené řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů a o uznání odborné kvalifikace.^{11d)}

13. Za § 21 se vkládají nové § 21a až 21c, které včetně nadpisu znějí:

"Uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky pro provádění archeologických výzkumů § 21a

(1) Při uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen "uchazeč") postupuje Ministerstvo kultury podle zvláštního právního předpisu.^{11e)}

(2) Osoba, která je oprávněna provádět podle zvláštního právního předpisu archeologické výzkumy, aniž by požádala o uznání své odborné kvalifikace (dále jen "osoba oprávněná k výzkumům"),^{11f)} písemně oznámí svůj záměr provést archeologické výzkumy ve lhůtě 60 dnů před jejich zahájením Ministerstvu kultury. Na osobu oprávněnou k výzkumům se ustanovení § 21 odst. 2 nevztahuje.

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje

- a) jméno a příjmení osoby oprávněné k výzkumům,
- b) adresu pro doručování písemností na území České republiky,
- c) předpokládanou dobu provádění archeologických výzkumů na území České republiky,
- d) místo, kde se mají archeologické výzkumy provést,
- e) důvody pro provedení archeologických výzkumů,
- f) popis odborných postupů, které mají být při archeologických výzkumech použity,
- g) oprávnění k provádění archeologických výzkumů, získané v jiném členském státě Evropské unie než České republice, nebo doklad vydaný příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie než České republiky o tom, že je tato osoba oprávněna provádět archeologické výzkumy ve státě původu nebo posledního pobytu v souladu s jeho právními předpisy,
- h) doklad o formální kvalifikaci vydaný v jiném členském státě Evropské unie než České republice, popřípadě doklad o výkonu předmetné činnosti podle zvláštního právního předpisu,^{11e)}
- i) smlouvu uzavřenou s muzeem o uložení movitých archeologických nálezů učiněných při provádění archeologických výzkumů.

(4) Pokud při posuzování oznámení podle odstavce 2 jsou osvědčeny skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by osoba oprávněná k výzkumům mohla provedením archeologických výzkumů ohrozit nebo poškodit archeologické nálezy, anebo pokud osoba oprávněná k výzkumům tuto svoji oznamovací povinnost nesplní, Ministerstvo kultury jí provádění archeologických výzkumů zakáže do doby, než bude uznána její odborná kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.^{11e)} V takovém případě je Ministerstvo kultury oprávněno přezkoumat odbornou kvalifikaci osoby oprávněné k výzkumům způsobem podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo kultury může osobě oprávněné k výzkumům zakázat provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4 ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení záměru provést archeologické výzkumy, nebo ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o tom, že osoba oprávněná k výzkumům provádí archeologické výzkumy, které archeologické nálezy ohrožují nebo poškozují.

(6) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu provádění archeologických výzkumů vydaného ministerstvem podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.

(7) Ministerstvo kultury vede evidenci uchazečů, kterým bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů, a osob oprávněných k výzkumům, do níž se zapisuje

- a) jméno a příjmení uchazeče, kterému bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů,
- b) jméno a příjmení osoby oprávněné k výzkumům,
- c) adresa pro doručování písemností na území České republiky,
- d) předpokládaná doba provádění archeologických výzkumů na území České republiky osobou oprávněnou k výzkumům,
- e) zákaz provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4.

Ochrana osobních údajů, které se zapisují do evidence, se řídí zvláštním právním předpisem.^{11c)}

§ 21b

(1) Pokud bylo uchazeči Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou rozdílové zkoušky, určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost Ministerstva kultury ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení této žádosti vysokou školu, na které uchazeč složí uloženou rozdílovou zkoušku.

(2) Ministerstvo kultury v Žádosti podle odstavce 1 stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností uchazeče. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů, jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

§ 21c

Povinnosti stanovené oprávněným organizacím v § 21 odst. 4, § 22, § 23 odst. 3 a § 24 platí pro osobu oprávněnou k výzkumům obdobně."

14. V § 35 odst. 1 písm. b) se za slova "§ 12" vkládají slova " , § 14b odst. 2".

15. V § 35 odst. 1 písm. g) se slova "obnovu kulturních památek" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o kulturní památky,".

16. V § 35 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno i), které zní:

"i) provádí restaurování, jde-li o kulturní památku, při zákazu uloženém podle § 14b odst. 4."

17. V § 35 odst. 2 písm. c) se slova "obnovu národních kulturních památek" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o národní kulturní památky,".

18. V § 35 odst. 2 písm. f) se za slova "§ 21 odst. 3" vkládají slova " , § 21a odst. 2".

19. V § 35 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

"h) provádí archeologické výzkumy při zákazu uloženém podle § 21a odst. 4."

20. V § 39 odst. 1 písm. b) se slova " , § 22 odst. 2, § 23 odst. 2" zrušují.

21. V § 39 odst. 1 písm. h) se slova "obnovu kulturních památek" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o kulturní památky,".

22. V § 39 odst. 2 písm. f) se slova "obnovu národních kulturních památek uvedených v" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o národní kulturní památky, podle".

23. V § 39 odst. 2 písm. g) se za slova "stanovenou v" vkládají slova "§ 21a odst. 2,".

24. Doplňují se přílohy č. 3 a 4, které znějí:

"Příloha č. 3 k zákonu č. 20/1987 Sb.

Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon činnosti restaurování

- a) dějiny a filosofie umění a uměleckého řemesla, včetně ikonografie, se zaměřením na české země a Evropu,
- b) dějiny architektury se zaměřením na české země a Evropu,
- c) heraldika se zaměřením na české země a Evropu,
- d) teorie a metody památkové péče ve vztahu k restaurování, výkon památkové péče podle platné právní úpravy,
- e) estetika a etika restaurování,
- f) metody prezentace děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací,
- g) muzejnictví, restaurování a konzervace sbírkových předmětů a předmětů kulturní hodnoty,
- h) fyzikální a chemické metody restaurátorského průzkumu díla, interpretace výsledků a komplexní vyhodnocení průzkumu pro stanovení vhodného technologického postupu při restaurování,
- i) chemické, biologické a fyzikální procesy, způsobující poškození děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací, odpovídající restaurátorské a konzervační metody,
- j) historické techniky a technologie restaurování,
- k) současné techniky a technologie restaurování,
- l) restaurátorské a konzervační materiály,
- m) chemie se zaměřením na restaurátorskou problematiku,
- n) mineralogie (petrografie) se zaměřením na restaurování,
- o) výtvarná příprava (figurální a nefigurální kresba a malba, modelování),
- p) provádění kopií děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací,
- q) metody dokumentace restaurování, odborná fotografie,
- r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru restaurování,
- s) odborná praxe pod dohledem kvalifikované osoby při restaurování v příslušné specializaci,
- t) samostatně a komplexně provedené restaurování děl výtvarných umění nebo uměleckořemeslných prací v příslušné specializaci, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- u) závěrečná vědecká nebo jiná odborná písemná práce v oboru restaurování,
- v) český jazyk, popřípadě jeden světový jazyk.

Příloha č. 4 k zákonu č. 20/1987 Sb.

Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů

- a) obecné dějiny, dějiny filosofie a dějiny kultur od pravěku přes starověk a středověk po moderní civilizace,
- b) dějiny umění a uměleckých řemesel,
- c) dějiny osídlení se zaměřením na české země a Evropu,
- d) egyptská, egejská, řecká, etruská a římská archeologie, archeologie Kypru a Předního Východu,
- e) starožitnosti ve vztahu k archeologii,
- f) biologická antropologie,
- g) mytologie a náboženství v dějinách hmotné kultury včetně ikonografie,
- h) topografie,
- i) epigrafika a numismatika,
- j) teorie a metody památkové péče ve vztahu k provádění archeologických výzkumů, výkon památkové péče podle platné právní úpravy,

- k) etika provádění archeologických výzkumů,
- l) metody prezentace archeologických nálezů,
- m) preventivní ochrana archeologických nálezů a muzejnictví,
- n) metody vědecké archeologie pravěké, prehistorické, středověké a novověké,
- o) teorie a odborná výkopová praxe archeologických výzkumů,
- p) nauka o materiálech a technologiích pro účely archeologie,
- q) metody dokumentace archeologických výzkumů, odborná fotografie,
- r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru archeologie,
- s) samostatně a komplexně provedený archeologický výzkum, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- t) závěrečná vědecká práce v oboru archeologie,
- u) český jazyk, jeden světový jazyk a základy latiny a řečtiny."

§ 43 Přechodná ustanovení

(1) Na řízení o udělení povolení k restaurování nebo o odnětí povolení k restaurování podle § 14a zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zahájená přede dnem účinnosti tohoto zákona se vztahují dosavadní právní předpisy.

(2) Na řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů nebo o odnětí povolení k provádění archeologických výzkumů podle § 21 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zahájená přede dnem účinnosti tohoto zákona se vztahují dosavadní právní předpisy.

ČÁST ŠESTÁ Změna zákona o geologických pracích

§ 44

Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění zákona č. 543/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 369/1992 Sb., zákona č. 366/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. Nadpis § 3 zní:

"Oprávnění k projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací a osvědčení odborné způsobilosti".

2. V § 3 odstavec 1 zní:

"(1) Geologické práce

- a) prováděné v rámci podnikatelské činnosti,
- b) prováděné se zásahem do pozemku,
- c) jejichž výsledky slouží k plnění práv a povinností orgánů veřejné správy

jsou oprávněny projektovat, provádět a vyhodnocovat pouze ty fyzické a právnické osoby, splňující podmínky stanovené právními předpisy (dále jen "organizace"), u nichž tyto práce řídí a za jejich výkon odpovídá fyzická osoba s osvědčením odborné způsobilosti geologické práce projektovat, provádět a vyhodnocovat (dále jen "odpovědný řešitel geologických prací")."

3. V § 3 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 1b), 1c), 1d) a 1e) zní:

"(2) Geologické práce, které nespádají do prací uvedených v odstavci 1, jsou oprávněny projektovat, provádět a vyhodnocovat

- a) vědecké ústavy,^{1b)} vysoké školy,^{1c)} střední školy, vyšší odborné školy^{1d)} a muzea^{1e)} při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů,
- b) Česká geologická služba.

^{1b)} Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

^{1c)} Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

^{1d)} Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{1e)} Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů."

4. V § 3 odstavec 4 včetně poznámek pod čarou č. 2a) a 2b) zní:

"(4) Podmínkou odborné způsobilosti je vysokoškolské vzdělání geologického směru, odborná praxe v oboru minimálně tři roky, zahrnující podíl na řešení geologických úkolů, odborná úroveň dosavadních prací, složení zkoušky ze znalosti potřebných předpisů^{2a)} a bezúhonnost.^{2b)} U žadatelů s více než desetiletou odbornou praxí může v odůvodněných případech ministerstvo prominout nesplnění podmínky vysokoškolského vzdělání geologického směru. K posouzení odborné úrovně dosavadních prací pověří ministerstvo odborné garanty z řad odborníků doporučených profesními sdruženími. Doklady potřebné k prokázání odborné způsobilosti, obory a specializace, pro něž se osvědčuje odborná způsobilost, rozsah potřebných znalostí právních předpisů souvisejících s geologickými pracemi, postup při ověřování odborné způsobilosti a způsob evidence a zveřejňování vydaných osvědčení stanoví ministerstvo vyhláškou.

Například zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č.

^{2a)} 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon

č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

2b) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST SEDMÁ **Změna zákona o státní správě a samosprávě ve školství**

§ 45

V § 12 odst. 5 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb., písmeno s) včetně poznámek pod čarou č. 2e) a 2f) zní:

"s) rozhoduje podle zvláštního zákona^{2e)} o uznání odborné kvalifikace a jiných způsobilostí požadovaných zvláštními právními předpisy^{2f)} pro výkon činnosti pedagogického pracovníka.

2e) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

2f) Například zákon č. 29/1984 Sb., ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST OSMÁ **Změna notářského řádu**

§ 46

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 352/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 349/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 476/2002 Sb. a zákona č. 88/2003 Sb., se mění takto:

1. § 73 zní:

"§ 73 **Ověřování shody opisu nebo kopie s listinou**

(1) Vidimace se provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy notář posoudil shodu opisu s listinou. Ověřovací doložka obsahuje

- a) údaj o ověření toho, že opis doslovně souhlasí s listinou, z níž byl pořízen,
- b) údaj o tom, z kolika listů nebo archů se skládá listina, z níž byl opis pořízen, a z kolika listů nebo archů se skládá její opis,
- c) údaj o tom, že opis je částečný, není-li opis úplný,
- d) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,
- e) otisk úředního razítka notáře a podpis ověřujícího.

(2) Notář odmítne vidimaci provést,

- a) je-li listinou, z níž je opis pořízen, listina, jejíž jedinečnost nelze ověřeným opisem nahradit, zejména občanský průkaz, vojenský průkaz, pas, nebo jiný průkaz, směnka, šek, nebo jiný cenný papír, vkladní knížka, geometrický plán, rysy a technické kresby,
- b) jestliže ověřující nezná jazyk, ve kterém je listina, z níž je opis pořízen, vyhotovena, a není předložen její překlad do českého jazyka tlumočnickem; to neplatí, jestliže je před ověřujícím opis této listiny pořízen prostřednictvím kopírovacího zařízení,
- c) jsou-li v listině, jejíž shoda s opisem má být ověřena, změny, doplňky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost,
- d) jestliže se opis doslovně neshoduje s listinou, z níž byl pořízen.

Ustanovení § 53 není tímto ustanovením dotčeno.

(3) Vidimací se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů uvedených v listině a jejich soulad s právními předpisy a notář za obsah listiny neodpovídá."

2. V § 74 odst. 1 se slova "určitá osoba" nahrazují slovy "fyzická osoba před ním".

3. V § 74 odst. 2 se slova "vyznačí na listině formou ověřovací doložky, která obsahuje" nahrazují slovy "provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy před notářem v jeho přítomnosti byla listina podepsána nebo byl podpis na listině se již nacházející uznán za vlastní, a to neodkladně po podepsání nebo uznání; ověřovací doložka obsahuje".

4. V § 74 odst. 2 písmeno e) zní:

"e) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,".

ČÁST DEVÁTÁ **Účinnost**

§ 47

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 28 odst. 1, § 28 odst. 2 písm. a), c), d) a j), § 38, 39 a části čtvrté, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

(Přílohy jsou dostupné na adrese:

<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/2004/sb007-04.pdf>.

Na www.sagit.cz nejsou zpracovány v textové podobě)

-
- Směrnice Rady ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy (89/48/EHS).
- Směrnice Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS.
- Směrnice Komise 94/38/ES ze dne 26. července 1994, kterou se mění přílohy C a D směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS.
- Směrnice Komise 95/43/ES ze dne 20. července 1995, kterou se mění přílohy C a D směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, která doplňuje směrnici 89/48/EHS.
- Směrnice Komise 97/38/ES ze dne 20. června 1997, kterou se mění příloha C směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS.
- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/42/ES ze dne 7. června 1999, kterou se zavádí postup pro uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci pro profesní činnosti upravené směrnicemi o liberalizaci a o přechodných opatřeních a kterou se doplňuje obecný systém uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci.
- Směrnice Komise 2000/5/ES ze dne 25. února 2000, kterou se mění přílohy C a D směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, která doplňuje směrnici 89/48/EHS.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, lékárníka a lékaře.
- Čl. 39, 43 a 49 Smlouvy o založení Evropského společenství.
- 2) Čl. 11 nařízení Rady(EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.
- 3) Čl. 43 Smlouvy o založení Evropského společenství.
- 4) Čl. 49 a 50 Smlouvy o založení Evropského společenství.
- 5) Čl. 3 písm. a) směrnice Rady 89/48/EHS.
Čl. 3 písm. a) a čl. 5 písm. a) směrnice Rady 92/51/EHS.
- 6) Čl. 3 písm. b) směrnice Rady 89/48/EHS.
Čl. 3 písm. b) a čl. 5 písm. b) směrnice Rady 92/51/EHS.
- 7) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.
Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
§ 7 písm. d) zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb.
- 8) § 87 písm. m), § 89 a 90 a § 95 odst. 9 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).
Vyhláška č. 385/1991 Sb., o uznávání rovnocennosti a podmínkách nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami, ve znění vyhlášky č. 332/1998 Sb.
- 9) § 27a odst. 3 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 138/1995 Sb.
Zákon č. 564/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 10) § 48 a 49 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.
- 11) Čl. 9 odst. 2 směrnice 89/48/EHS.
Čl. 13 odst. 2 směrnice 92/51/EHS.
- 12) Čl. 10 směrnice 89/48/EHS.
Čl. 14 směrnice 92/51/EHS.
- 13) Například čl. 15 směrnice 92/51/EHS.
- 14) Příloha ke směrnici Rady 89/48/EHS.
- 15) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
- 16) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Článek 30 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.
- 17) Článek 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy, na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob ze dne 21. června 1999.
-